

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 15 czerwca 2018 r.
(OR. en)

10154/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0250 (COD)

JAI 656
FRONT 176
ENFOPOL 325
CADREFIN 115
IA 212
CT 114
CODEC 1083

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	13 czerwca 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 472 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 472 final.

Załącznik: COM(2018) 472 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.6.2018
COM(2018) 472 final

2018/0250 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego

{SWD(2018) 347 final} - {SWD(2018) 348 final} - {SEC(2018) 315 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W ostatnich latach w Europie obserwuje się bardziej nasilone i zróżnicowane zagrożenia bezpieczeństwa. Przybierają one postać ataków terrorystycznych, nowych rodzajów przestępczości zorganizowanej, jak również cyberprzestępczości. Kwestia bezpieczeństwa z natury posiada wymiar transgraniczny, dlatego wymaga zdecydowanych i skoordynowanych działań UE. Oprócz wyzwań w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego Europa stoi w obliczu złożonych zagrożeń zewnętrznych, z którymi żadne państwo członkowskie nie może sobie poradzić w pojedynkę. UE reaguje w sposób szybki i kompleksowy zgodnie z założeniami sformułowanymi w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa z 2015 r. Bezpieczeństwo pozostanie kwestią o decydującym znaczeniu dla UE w nadchodzących latach. Obywatele Europy oczekują od Unii i swoich rządów krajowych, że te zapewnią im bezpieczeństwo w dynamicznie rozwijającym się i niepewnym świecie.

Wyzwaniom, przed jakimi stoi Unia, do których należy zwłaszcza międzynarodowy terroryzm, poszczególne państwa członkowskie nie mogą sprostać w pojedynkę oraz bez finansowego i technicznego wsparcia UE. W epoce terroryzmu i innej poważnej przestępczości o charakterze transgranicznym na państwach członkowskich UE w dalszym ciągu spoczywa odpowiedzialność wobec swoich obywateli, by zadbać o bezpieczeństwo publiczne, w pełnym poszanowaniu praw podstawowych UE, przy czym UE może wspierać te działania. Traktaty przewidują w tym względzie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa na wysokim poziomie, m.in. poprzez działanie zapobiegawcze i współpracę między policją, organami wymiaru sprawiedliwości i innymi właściwymi organami oraz koordynację działań między nimi.

Kluczową rolę operacyjną, koordynacyjną i wspierającą w realizowaniu unijnych priorytetów, osiągnięciu celów i realizacji działań w obszarze bezpieczeństwa odgrywają agencje zdecentralizowane: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) i Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA).

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego powstał, aby ułatwić współpracę graniczną i wymianę informacji między funkcjonariuszami organów ścigania i innymi właściwymi organami, przede wszystkim przez umożliwienie interoperacyjności różnych systemów informacyjnych UE na potrzeby bezpieczeństwa, sprawiając, że zarządzanie granicami i migracją jest bardziej skuteczne i wydajne, oraz przez ułatwianie wspólnych operacji, a także przez wspieranie szkoleń, budowy ważnych obiektów związanych z bezpieczeństwem, procesu gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących przelotów pasażerów zgodnie z odpowiednim dorobkiem prawnym UE, a także dzięki wspieraniu zakupu niezbędnego sprzętu technicznego. Celem Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego jest także wzmocnienie transgranicznej współpracy operacyjnej przy zapobieganiu i wykrywaniu przestępczości transgranicznej i prowadzeniu działań dochodzeniowo-śledczych, a także wspieranie wysiłków na rzecz zwiększenia zdolności w zakresie zapobiegania takiej przestępczości, w tym terroryzmowi, przede wszystkim przez zwiększoną współpracę między organami publicznymi, społeczeństwem obywatelskim i partnerami prywatnymi z państw członkowskich.

Komisja zaproponowała w komunikacie pt. „Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wzmacnia i broni”¹ 1,8-krotne zwiększenie finansowania bezpieczeństwa wewnętrznego w porównaniu z bieżącym okresem 2014–2020, aby zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa w Unii i jednocześnie wzmocnić rolę zdecentralizowanych agencji w tym obszarze. Niniejszy wniosek nie dotyczy jednak finansowania przeznaczonego dla agencji. Reguluje on tylko ustanowienie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który będzie się przyczyniał do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii. Pula środków finansowych przeznaczonych na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego w latach 2021–2027 wyniesie 2,5 mld EUR (w cenach bieżących).

Najważniejszym wyzwaniem, do którego odnosi się niniejszy wniosek, jest potrzeba zwiększenia elastyczności w zarządzaniu przyszłym Funduszem, w porównaniu z obecnym okresem programowania, a także narzędziami do zapewnienia, by finansowanie było ukierunkowane na unijne priorytety i działania o dużej wartości dodanej dla Unii. Aby sprostać nowym wyzwaniom i priorytetom, potrzebne są nowe mechanizmy przydzielania środków finansowych między zarządzaniem dzielonym, bezpośrednim i pośrednim.

Finansowanie jest wdrażane w ramach zarządzania dzielonego przez państwa członkowskie oraz zarządzania bezpośredniego/pośredniego przez Komisję.

Kluczowa dla podziału finansowania jest elastyczność w ustalaniu właściwej metody udzielania finansowania i zagadnień wymagających finansowania i jednocześnie utrzymanie masy krytycznej finansowania z góry strukturalnych i dużych, wieloletnich inwestycji zgodnie z potrzebami państw członkowskich związanymi z dalszym rozwojem ich systemów bezpieczeństwa. W trakcie przydzielania środków finansowych pod uwagę będzie brana potrzeba państw członkowskich, by w pełni przestrzegać dorobku prawnego UE, a przy realizowaniu inwestycji nacisk będzie kładziony na priorytety UE.

Przydzielanie środków finansowych na programy państw członkowskich będzie się odbywać według klucza podziału opierającego się na trzech kryteriach: 1) produkt krajowy brutto, 2) wielkość terytorium i 3) liczba ludności w danym państwie. Wnioskuje się, aby poszczególne kryteria miały następującą wagę: 45 % odwrotnie proporcjonalnie do produktu krajowego brutto, 40 % proporcjonalnie do liczby ludności i 15 % proporcjonalnie do wielkości terytorium danego państwa członkowskiego.

Udział programów państw członkowskich stanowi 60 % całkowitej puli środków finansowych dostępnych w ramach Funduszu. Wnioskuje się, aby państwa członkowskie otrzymywały 50 % puli środków finansowych na początku okresu programowania, przy zachowaniu możliwości okresowego uzupełniania tej puli. Przewiduje się jedno uzupełnienie puli środków finansowych o 10 % w stałym terminie, tj. w połowie okresu (dostosowanie techniczne klucza podziału zależne od wyników finansowych, zgodnie z którymi państwo członkowskie powinno było przedłożyć wnioski o płatność obejmujące co najmniej 10 % początkowej kwoty środków na płatności).

Pozostałe 40 % ogólnej puli środków finansowych wymagają zarządzania za pomocą instrumentu tematycznego, który będzie okresowo zapewniał finansowanie szeregu priorytetów określonych w decyzjach Komisji w sprawie finansowania. Taki instrument

¹ COM(2018) 321 final z 2 maja 2018.

oferuje elastyczność w zarządzaniu Funduszem, gdyż środki finansowe przeznaczone na pomoc techniczną są uruchamiane z inicjatywy Komisji na następujące elementy składowe:

- wspieranie konkretnych działań, dodatkowe finansowanie działań o wysokiej europejskiej wartości dodanej, za pośrednictwem programów krajowych państw członkowskich;
- wspieranie działań Unii realizowanych w ramach zarządzania bezpośredniego i zarządzania pośredniego; oraz
- pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych.

Programowanie działań objętych instrumentem tematycznym byłoby realizowane w ramach rocznych i wieloletnich programów prac przyjmowanych w drodze decyzji wykonawczej Komisji. Instrument umożliwi wybranie nowych priorytetów lub podjęcie natychmiastowych działań i wdrożenie tych priorytetów lub działań przy pomocy metody, która jest najbardziej właściwa dla osiągnięcia celu polityki.

Konieczne są dalsze uproszczenia we wdrażaniu instrumentu, w szczególności przez zapewnienie spójnego podejścia z przepisami regulującymi zarządzanie innymi funduszami unijnymi („jednolity zbiór przepisów”), tworzenie lepszych wytycznych na temat systemów zarządzania i kontroli i wymogów dotyczących audytu oraz zapewnienie, by w przepisach dotyczących kwalifikowalności w ramach zarządzania dzielonego skorzystano ze wszystkich uproszczonych form kosztów. Ważne jest też zapewnienie maksymalnej europejskiej wartości dodanej w obszarach interwencji oraz wdrożenie usprawnionych ram monitorowania i oceny, aby wzmocnić zarządzanie funduszami oparte na realizacji celów.

Niniejszy wniosek przewiduje jako datę rozpoczęcia stosowania 1 stycznia 2021 r. i jest przedstawiany Unii składającej się z 27 państw członkowskich, zgodnie z notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej i Euratomu przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, otrzymaną przez Radę Europejską w dniu 29 marca 2017 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego opiera się na inwestycjach i osiągnięciach poprzednich instrumentów:

- (i) programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, który składał się ze szczegółowych programów: „Zapobieganie przestępczości i jej zwalczanie” (ISEC) i „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” (CIPS) w latach 2007–2013;
- (ii) instrumentu na rzecz współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego - część dotycząca współpracy policyjnej, zwany dalej „FBW-P”), który ustanowiono na mocy rozporządzenia (UE) nr 513/2014² i który stanowił część Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w latach 2014–2020; oraz

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz uchylające decyzję Rady 2007/125/WSiSW (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 93).

- (iii) polityki antynarkotykowej będącej częścią programu „Sprawiedliwość” ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 1382/2013³ w latach 2014–2020.

Z podanych wyżej instrumentów wspierane są ogólne strategie polityczne w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego, np. współpraca policyjna, zapobieganie i zwalczanie przestępczości (w tym walka z terroryzmem, wzmocnienie koordynacji i współpracy między organami egzekwowania prawa w państwach członkowskich a Europol) i zarządzanie w sytuacji kryzysowej (ochrona ludności i infrastruktury krytycznej) oraz walka z przemytem środków odurzających.

Działania w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego będą musiały być spójne z działaniami Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) i Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA). Zadania realizowane w ramach Funduszu i tych agencji będą się w pełni uzupełniały. W komunikacie pt. „Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wzmacnia i broni”⁴ Komisja zaproponowała przydział kwoty 1 128 000 000 EUR (w cenach bieżących) na rzecz agencji unijnych w obszarze bezpieczeństwa. Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje finansowania wskazanych wyżej agencji. Zasady takiego finansowania określa regularna coroczna procedura budżetowa.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Skala i znaczenie zagrożeń bezpieczeństwa, jak również ich przekrojowy charakter i zmieniające się formy wymagają skoordynowanego reagowania UE i interwencji przy użyciu wszystkich instrumentów unijnych. Bezpieczeństwo jest zagadnieniem przekrojowym, a Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego bez synergii z innymi instrumentami finansowania nie może zapewnić skutecznego reagowania UE. Dlatego kwestia bezpieczeństwa został poruszony w kilku programach unijnych. Przede wszystkim kwestia bezpieczeństwa będzie rozpatrywana przy zapewnieniu synergii i spójności z Funduszem Azylu i Migracji oraz Funduszem Zintegrowanego Zarządzania Granicami (składającego się z instrumentu na rzecz zarządzania granicami i wiz oraz z instrumentu na rzecz sprzętu do kontroli celnej). Nadzór, tj. wykrywanie przemytu nielegalnych towarów i prekursorów materiałów wybuchowych, nieregularna migracja i postępowania sprawdzające na granicach zewnętrznych mają kluczowe znaczenie dla zagwarantowania ogólnego bezpieczeństwa UE. Inny ważny element synergii z polityką w zakresie migracji i ochrony granic będzie widoczny po tym, jak Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej zacznie być w pełni operacyjna, a jej stała służba będzie liczyć blisko 10 000 funkcjonariuszy straży granicznej⁵.

Ponadto ważna jest synergia i spójność między funduszami polityki spójności a częścią programów „Horyzont Europa”, „Cyfrowa Europa”, „Sprawiedliwość” i „Prawa i Wartości” dotyczącą badań nad bezpieczeństwem. Zważywszy, że w praktyce bezpieczeństwo nierozdzielnie łączy się ze sprawiedliwością, powstaną także szczególne synergie między Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego i programem „Sprawiedliwość” w obszarze zapewniania ofiarom przestępstw odpowiedniej ochrony, finansowania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i szkoleń kadr wymiaru sprawiedliwości, zapewniania interoperacyjności z europejskim systemem przekazywania informacji z rejestrów karnych,

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1382/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Sprawiedliwość” na lata 2014–2020.

⁴ COM(2018) 321 final z 2.5.2018.

⁵ „Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wspiera i broni: Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021-2027”, COM(2018) 321 z 2.5.2018.

poprawy warunków zatrzymania i współpracy między agencjami w obszarach sprawiedliwości i bezpieczeństwa, w tym za pośrednictwem agencji związanych z wymiarem sprawiedliwości, takich jak Eurojust i Prokuratura Europejska. W obszarze polityki antynarkotykowej występuje synergia z Europejskim Funduszem Społecznym+ (EFS+) w szczególności w odniesieniu do aspektu zdrowia. Do osiągnięcia synergii będzie się dążyć również w obszarze bezpieczeństwa infrastruktury i przestrzeni publicznej, cyberbezpieczeństwa i zapobiegania radykalizacji postaw. EFS+ może odgrywać ważną rolę w zapobieganiu radykalizacji postaw dzięki lepszej integracji, natomiast EFRR i InvestEU mogą mieć kluczowe znaczenie dla poprawy bezpieczeństwa inwestycji w infrastrukturę w całej Unii. Cyberbezpieczeństwo można poprawić przez zwiększenie bezpieczeństwa systemów informatycznych. Bezpieczeństwo jest zjawiskiem o charakterze transgranicznym i przekrojowym oraz stanowi ważny aspekt programu „Cyfrowa Europa”. Dlatego należy zapewnić synergię z Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Bezpieczeństwo w kontekście globalnych problemów i działań poza granicami Unii może mieć istotny wpływ na bezpieczeństwo wewnętrzne Unii. Dlatego środki podejmowane w państwach trzecich i w odniesieniu do państw trzecich będą w dalszym ciągu objęte wsparciem w ramach Funduszu, lecz powinny być wdrażane przy zapewnieniu pełnej synergii i spójności z innymi działaniami realizowanymi poza Unią, wspieranymi za pośrednictwem unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, w tym Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, oraz te działania uzupełniać. Podczas realizacji takich działań będzie się w szczególności dążyć do pełnej spójności z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii i jej polityki zagranicznej wobec danego państwa lub regionu. Jeśli chodzi o wymiar zewnętrzny, Fundusz powinien przyczyniać się do pogłębienia współpracy z państwami trzecimi w obszarach stanowiących przedmiot zainteresowania unijnej polityki w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego, takich jak walka z terroryzmem i radykalizacją postaw, współpraca z organami egzekwowania prawa państw trzecich w zakresie zwalczania terroryzmu (w tym delegowania i wspólne zespoły śledcze), poważną i zorganizowaną przestępczością oraz korupcją, handlem ludźmi i przemytem migrantów o nieuregulowanym statusie. Bezpieczeństwo jest także ściśle powiązane z obroną i właśnie w obszarze obrony Unia musi wziąć na siebie większą odpowiedzialność za ochronę swoich interesów i wartości oraz europejskiego stylu życia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Prawo UE do działania w obszarze spraw wewnętrznych wynika w szczególności z art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który stanowi, że „Unia zapewnia swoim obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azyłu, imigracji, jak również zapobiegania i zwalczania przestępczości.”

Działanie Unii jest uzasadnione na podstawie celów zawartych w art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który określa środki służące ustanowieniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Zwraca się również uwagę na art. 80 TFUE, w którym podkreślono, że te polityki Unii oraz ich wprowadzanie w życie podlegają zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, w tym również na płaszczyźnie finansowej.

Niniejsze rozporządzenie opiera się na art. 82 ust. 1, art. 84 i art. 87 ust. 2 TFUE, które stanowią zgodne podstawy prawne w świetle szczególnego reżimu prawnego, który stosuje się w procesie decyzyjnym na podstawie tytułu V TFUE.

Niniejsze rozporządzenie zapewni będzie wsparcie finansowe na podstawie wspólnych unijnych polityk (strategii, programów i planów działania), prawodawstwa, współpracy praktycznej oraz ocen zagrożeń i ryzyka. W związku z powyższym – z zastrzeżeniem zasad przejściowych – należy znieść ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. program, w ramach którego zapewnia się obecnie wsparcie finansowe w tym obszarze polityki (FBW-P).

Dodatkowo, w dniu 29 maja 2018 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów⁶, aby usprawnić koordynację i zharmonizować realizację wsparcia objętego zarządzaniem dzielonym, mając na celu przede wszystkim uproszczenie wdrażania polityki. Część FBW objęta zarządzaniem dzielonym wchodzi w zakres tych wspólnych przepisów.

Różne fundusze objęte zarządzaniem dzielonym dążą do komplementarnych celów i są zarządzane według tej samej metody, dlatego rozporządzenie (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] określa zestaw zasad ogólnych takich jak partnerstwo. Rozporządzenie to zawiera również wspólne elementy strategicznego planowania i programowania, w tym przepisy dotyczące umów o partnerstwie zawieranych z każdym państwem członkowskim, a także określa wspólne podejście zakładające nastawienie na realizację celów funduszy. Zawiera zatem warunki podstawowe oraz zasady monitorowania, sprawozdawczości i oceny. Określono także wspólne przepisy regulujące zasady kwalifikowalności i zarządzania finansowego oraz sposoby zarządzania i kontroli.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zarządzanie zagrożeniami bezpieczeństwa stanowi wyzwanie, z którymi państwa członkowskie nie mogą sobie poradzić, działając w pojedynkę. Jest to obszar, w którym interwencja Unii i zmobilizowanie budżetu UE wnoszą wyraźną wartość dodaną.

W obszarze bezpieczeństwa poważna i zorganizowana przestępczość, terroryzm i inne zagrożenia bezpieczeństwa coraz bardziej mają charakter transgraniczny. Współpraca transnarodowa i koordynacja między organami egzekwowania prawa mają zasadnicze znaczenie dla zapobiegania tym zagrożeniom i ich eliminowania, na przykład poprzez wymianę informacji, wspólne działania dochodzeniowo-śledcze, interoperacyjne technologie i oceny wspólnych zagrożeń i ryzyka. Wsparcie finansowe przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pomoże zwiększyć zdolności narodowe i europejskie w podanych obszarach polityki, ułatwiając ustanowienie ram unijnych w celu wyrażania solidarności oraz stworzenie platformy sprzyjającej rozwojowi wspólnych systemów informatycznych stanowiących podstawę tych polityk.

Działania w obszarze bezpieczeństwa UE wymagają od państw członkowskich znacznych zasobów i zdolności. Usprawniona współpraca operacyjna i koordynacja wiążące się z łączeniem zasobów państw członkowskich stwarzają korzyści skali i synergie, tym samym zapewniając wydajniejsze korzystanie z funduszy publicznych i wzmacniając poczucie solidarności, wzajemne zaufanie i współodpowiedzialność za wspólne polityki UE. Ma to znaczenie zwłaszcza w obszarze bezpieczeństwa, gdzie wsparcie finansowe dla wszystkich

⁶ COM(2018) 375 z 29 maja 2018.

form wspólnych operacji transgranicznych jest ważne dla usprawnienia współpracy między policją, organami celnymi, strażą graniczną i organami wymiaru sprawiedliwości.

W odniesieniu do zewnętrznego wymiaru spraw wewnętrznych oczywiste jest, że przyjęcie środków i łączenie zasobów na poziomie UE znacznie zwiększy efekt dźwigni finansowej, potrzebnej UE, aby przekonać inne państwa do współpracy w sprawach bezpieczeństwa, które leżą głównie w interesie UE i państw członkowskich.

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ większość finansowania będzie wykonywana w ramach zarządzania dzielonego i z poszanowaniem kompetencji instytucjonalnych państw członkowskich, uznając jednocześnie, że interwencje powinny być prowadzone na odpowiednim poziomie, a rola Unii nie powinna wykroczać poza to, co konieczne.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności i wchodzi w zakres działania w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości określonej w tytule V TFUE. Cele i odpowiadające im poziomy finansowania są proporcjonalne do tego, co Fundusz ma osiągnąć. Działania przewidziane w niniejszym wniosku dotyczą europejskiego wymiaru współpracy policyjnej.

- **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post* / oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Niniejszy wniosek uwzględnia wyniki ocen poprzednich instrumentów finansowania współpracy policyjnej. Opiera się on na ocenie *ex post* CIPS i ISEC, które były instrumentami w okresie programowania 2007–2013, i ocenie śródkresowej Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrumentu służącego współpracy policyjnej, zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości oraz zarządzaniu kryzysowemu, który jest Funduszem w bieżącym okresie (2014–2020). Biorąc pod uwagę różne kryteria oceny, sformułowano następujące ustalenia:

Instrument polityki (FBW-P) jest przeważnie **skuteczny** i przyczynił się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii, gdyż ma wkład w zapobieganie i zwalczanie transgranicznej, poważnej i zorganizowanej przestępczości, w tym terroryzmu, i we wzmacnianie koordynacji i współpracy między organami egzekwowania prawa. Pomógł on też państwom członkowskim zwiększyć ich zdolność do skutecznego zarządzania ryzykiem związanym z bezpieczeństwem i do zarządzania kryzysowego oraz, w mniejszym stopniu, do ochrony ludzi i infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi i innymi zdarzeniami związanymi z zagrożeniem bezpieczeństwa. Dowody wskazują, że instrument pomógł usprawnić współpracę i koordynację między państwami członkowskimi i organami Unii, a także poprawić zdolność państw członkowskich do tworzenia kompleksowych ocen ryzyka i zagrożeń, chociaż ze środków tego instrumentu sfinansowano względnie niewiele projektów na poziomie poszczególnych państw i Unii. W obszarze wczesnego ostrzegania

i współpracy w zakresie zapobiegania kryzysowi sfinansowano niektóre działania unijne (np. sieć Atlas).

Dotychczas wkład FBW-P w zwiększanie zdolności administracyjnych i operacyjnych państw członkowskich w dziedzinie ochrony infrastruktury krytycznej, ochrony ofiar, rozwoju programów szkoleniowych i programów wymiany oraz w podejmowanie działań z państwami spoza UE i organizacjami międzynarodowymi był ograniczony, chociaż większość projektów dotyczących tych celów operacyjnych jest nadal realizowanych.

Co do **wydajności**, ocena na podstawie dostępnych danych wskazała, że koszt osiągnięcia wyników przez instrument, tj. wykorzystane zasoby ludzkie i finansowe, był rozsądny. Niektóre państwa członkowskie wdrożyły krajowe środki wydajności. Większość państw członkowskich ma jednak problem z wytycznymi UE, wspólnymi wskaźnikami i kalendarzem sprawozdawczości/monitorowania. Pomimo dalszych uproszczeń można stwierdzić, że odczuwalne obciążenie administracyjne obniżyło wydajność.

Z myślą o uproszczeniach stworzono pojedynczy zestaw procedur dotyczących trzech funduszy (Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – część dotycząca współpracy policyjnej, Instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi oraz wspólnej polityki wizowej i Fundusz Azylu, Migracji i Integracji). Kilka państw członkowskich, które skorzystało z uproszczonej formy kosztów, przyznało jej skuteczność w zmniejszaniu obciążenia administracyjnego. Środki mające na celu uproszczenia i zmniejszenie obciążenia administracyjnego tylko częściowo skutkowały osiągnięciem wyznaczonych im celów. Pomimo uproszczeń niewiele jest dowodów na tym etapie wskazujących na znaczną redukcję obciążenia administracyjnego. Monitorowanie, sprawozdawczość i kontrola są nadal postrzegane jako uciążliwe, a państwa członkowskie zwróciły się o dalsze wytyczne, by spełnić wymogi UE. Zgłoszono również, że do obciążenia administracyjnego przyczyniają się też wymogi w zakresie sprawozdawczości i nieistotność niektórych wskaźników.

Pierwotne uzasadnienie i cele instrumentu pozostają **aktualne** w następstwie kryzysu migracyjnego i kryzysu związanego z bezpieczeństwem. Wprowadzono stosowne mechanizmy, aby spełnić zmieniające się potrzeby na etapie programowania i wdrażania. Dzięki elastyczności, jaką daje instrument (możliwość przenoszenia środków między celami), udało się sprostać tym zmieniającym się potrzebom. Państwa członkowskie życzyłyby sobie jednak jeszcze większej elastyczności, którą można by uzyskać przez zredukowanie liczby celów krajowych i zrezygnowanie z minimalnych poziomów przydziału środków na dany cel.

Uważa się, że instrument jest **spójny**, a jego cele są **komplementarne** z celami innych polityk krajowych. Spójność i komplementarność z innymi instrumentami finansowymi UE zostały zapewnione na etapie projektowania, programowania i wdrażania. Aby zapewnić spójność i komplementarność na etapie wdrażania, wprowadzono mechanizmy koordynacji. Kluczową rolę w zapewnianiu spójności odgrywają komitet monitorujący i odpowiedzialne organy. Różne tryby wdrażania wzajemnie się uzupełniają. Wydaje się jednak, że istnieje możliwość poprawy w odniesieniu do agencji UE i wewnętrznej spójności, gdyż beneficjenci są słabo zorientowani, jakie działania i projekty są prowadzone w ramach FBW.

Instrument zapewnia **europejską wartość dodaną** pod względem poprawy współpracy transgranicznej, wymiany informacji i najlepszych praktyk, zaufania wśród organów egzekwowania prawa w państwach członkowskich oraz stosowania i wdrażania kluczowych polityk UE (efekt procesu). Pomógł on także poszerzyć zakres działań i podnieść ich jakość

pod względem inwestycji w obszary, które nie są traktowane priorytetowo lub są wysoce specjalistyczne. Zakup najnowszego sprzętu przyczynił się do poprawy zdolności organów krajowych do prowadzenia specjalistycznych interwencji o szerszym zakresie. Ponadto dzięki instrumentowi występuje większa różnorodność rodzajów szkoleń z wymiany wiedzy i egzekwowania prawa (efekt zakresu). Co więcej, instrument umożliwił harmonizację badań na poziomie UE z zakresu prewencji kryminalnej, ułatwił wzmożone inwestycje i pozwolił skoncentrować się na środkach długoterminowych w tym obszarze. Umożliwił on także duże inwestycje, szczególnie w systemy informatyczne, szkolenia i specjalistyczny sprzęt (efekt wielkości). Brak finansowania z FBW-P miałby negatywny wpływ na jakość reagowania UE na współpracę transgraniczną i zdolność państw członkowskich do wdrażania innowacyjnych rozwiązań (efekt przykładowy).

Zrównoważony charakter instrumentu wynika z faktu, że działania realizowane z jego środków są dopasowane do działań opracowywanych w reakcji na krajowe priorytety i wymogi UE i wzajemnie się uzupełniają. Wprowadzono kompleksowe środki i mechanizmy zapewniające zrównoważoność na etapie programowania i wdrażania, w ramach zarządzania dzielonego i bezpośredniego. Obecna realizacja większości projektów utrudnia jednak ustalenie, czy będą miały trwały wpływ na grupy docelowe i określone obszary.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W dniach od 10 stycznia do 9 marca 2018 r. dwukrotnie przeprowadzono specjalne otwarte konsultacje publiczne dotyczące funduszy UE w obszarach migracji i bezpieczeństwa. Ogółem respondenci wyraźnie podkreślili konieczność uproszczenia instrumentów finansowania w obszarze spraw wewnętrznych, potrzebę większej elastyczności (szczególnie w zakresie zdolności reagowania na kryzysy migracyjne i związane z bezpieczeństwem) oraz zwiększenia finansowania i wsparcia w obszarach o wysokim poziomie podziału odpowiedzialności (azyl i zarządzanie granicami) lub współpracy między państwami członkowskimi i z agencjami spraw wewnętrznych. Z odpowiedzi wynika, że takie środki mogą poprawić skuteczność i wydajność instrumentów oraz zwiększyć europejską wartość dodaną. Zainteresowane strony zwróciły też uwagę na potrzebę zwiększenia wpływu politycznego w dziedzinie spraw wewnętrznych w państwach trzecich.

Przeprowadzono konsultacje z właściwymi organami w państwach członkowskich w ramach komitetu ds. FAMI-FBW. Państwa członkowskie wyraziły opinie na temat głównych priorytetów finansowania, problemów, architektury funduszy i metod udzielania finansowania. Skonsultowano się także z innymi kluczowymi zainteresowanymi stronami i beneficjentami FAMI i FBW poprzez zarządzanie bezpośrednie i pośrednie, takimi jak organizacje międzynarodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz agencje spraw wewnętrznych.

Zainteresowane strony zgodziły się, że maksymalizacja europejskiej wartości dodanej wymaga, aby wydatki UE uwzględniały priorytety na poziomie UE i zobowiązania polityczne oraz wspierały wdrażanie dorobku prawnego UE w obszarze spraw wewnętrznych. Postulowały o dostateczne finansowanie, aby móc zmierzyć się z obecnymi i pojawiającymi się wyzwaniami. Dostateczne finansowanie należy uruchomić także dla agencji spraw wewnętrznych zgodnie z ich coraz większą aktywnością. Zainteresowane strony były zgodne co do tego, że struktura funduszy powinna być bardziej elastyczna. Stwierdziły, że należy zachować wieloletnie programy krajowe, aby zapewnić dostateczną elastyczność umożliwiającą reagowanie na zmieniającą się sytuację. Organizacje pozarządowe były zdania, że należy także kontynuować zarządzanie bezpośrednie.

Konsultacje potwierdziły, że wśród kluczowych zainteresowanych stron istnieje ogólny konsensus co do konieczności zachowania szerokiego zakresu działań związanych z finansowaniem UE, w tym jeśli chodzi o jej zewnętrzny wymiar, zwiększenie wpływu na politykę spraw wewnętrznych, dalsze uproszczenie mechanizmów realizacji i większą elastyczność, zwłaszcza w reagowaniu na sytuacje wyjątkowe.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Prace nad przyszłymi instrumentami finansowymi na potrzeby spraw wewnętrznych rozpoczęły się w 2016 r. i trwały do roku 2017 i 2018. W ramach tych prac w 2017 r. przeprowadzono analizy dotyczące WRF i stanowiące materiał do oceny skutków rozpoczętej we wrześniu 2017 r. W toku analiz zgromadzono dostępne wyniki ocen istniejących instrumentów finansowych i konsultacji z zainteresowanymi stronami, a także omówiono problemy, cele i warianty polityczne, w tym ich prawdopodobny wpływ, co było przedmiotem oceny skutków.

- **Ocena skutków**

Na potrzeby wniosku dokonano oceny skutków. Objęła ona: Fundusz Azylu i Migracji, Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami, który składa się z instrumentu na rzecz zarządzania granicami i wiz oraz z instrumentu na rzecz sprzętu do kontroli celnej. Streszczenie oceny skutków i pozytywna opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej są dostępne na stronie <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=pl>.

W sprawozdaniu z oceny skutków analizowane są różne warianty polityczne pod kątem sposobów udzielania finansowania, a także analizowane są takie aspekty jak: spójność i komplementarność z innymi instrumentami finansowania UE, zewnętrzny wymiar finansowania w obszarze migracji i bezpieczeństwa, elastyczność w stabilnym otoczeniu finansowym (w tym instrumentu tematycznego), sposoby wdrożenia (zarządzanie dzielone, bezpośrednie i pośrednie), możliwość udzielenia pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, a także mechanizm przeglądu śródkresowego. Preferowaną opcją jest połączenie różnych wariantów na podstawie wyników i zaleceń zawartych w ocenie *ex post* poprzednich Funduszy (okres programowania 2007–2013) i ocenach okresowych aktualnych Funduszy (okres programowania 2014–2020).

W ocenie skutków omówiono zalecenia sformułowane przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej. W tabeli poniżej przedstawiono najważniejsze uwagi i zalecenia dotyczące uprawnień Funduszu Azylu i Migracji, Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, FZZG) i Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz wyjaśniono, jakie zmiany zostały wprowadzone do sprawozdania z oceny skutków, aby uwzględnić te uwagi i zalecenia.

Najważniejsze uwagi Rady ds. Kontroli Regulacyjnej	Zmiany do sprawozdania z oceny skutków
W sprawozdaniu nie wyjaśniono, w jaki sposób coraz większe kompetencje UE w obszarze [spraw wewnętrznych] i rosnąca rola agencji wpłyną na ogólny system.	W sprawozdaniu wprowadzono zmiany w odniesieniu do Funduszu Azylu i Migracji, Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, FZZG)

	<p>i Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, aby wyjaśnić, jak poszerzenie kompetencji UE i większa rola agencji wpływają na zadania poszczególnych Funduszy (sekcja 3.2). Agencje do spraw wewnętrznych pełniące kluczową rolę we wdrażaniu polityki Unii w dziedzinie migracji i bezpieczeństwa będą miały ważną rolę do odegrania na etapie programowania programów krajowych, a wyniki ich działań w zakresie monitorowania zostaną wykorzystane w przeglądzie śródkresowym. Poszerzony mandat agencji nie miałyby na celu zastąpienia obecnych zadań wykonywanych przez państwa członkowskie, lecz usprawnienie i podniesienie jakości działań Unii i państw członkowskich w obszarze migracji, zarządzania granicami i bezpieczeństwa.</p>
Dalsze uwagi i zalecenia dotyczące usprawnień	Zmiany do sprawozdania z oceny skutków
<p>1) W sprawozdaniu należy przedstawić główne zmiany w strukturze programu i priorytetach w stosunku do bieżącego okresu programowania. Ponadto należy wyjaśnić zakres zewnętrznego składnika programu, tj. jego komplementarność z instrumentami zewnętrznymi.</p>	<p>W sprawozdaniu wprowadzono zmiany, tak aby odzwierciedlało ono najważniejsze zmiany w strukturze programu w stosunku do bieżącego okresu programowania (sekcja 3.2) i objaśniało zakres zewnętrznego składnika i jego komplementarność z instrumentami zewnętrznymi (sekcja 3.3). Cele Funduszy opierają się na zakresie poprzednich funduszy, który zasadniczo uznano za dostatecznie szeroki, by wspierać wdrażanie priorytetów politycznych UE przy zapewnieniu europejskiej wartości dodanej. Dostosowania priorytetów i działań odzwierciedlają rozwój polityki i potrzebę synergii z innymi funduszami UE. Interwencje w zewnętrzny wymiar będą opracowywane i realizowane z zachowaniem spójności z działaniami zewnętrznymi i polityką zagraniczną UE, zwłaszcza z instrumentem zewnętrznym UE.</p>
<p>2) W sprawozdaniu należy także wyjaśnić, w jaki sposób poszerzenie kompetencji UE i większa rola agencji rzutują na znaczenie poszczególnych programów. Czy w efekcie wzrasta konieczność działań na szczeblu krajowym, potrzeba przekazania zadań agencjom, lub czy zmniejsza się priorytetowe znaczenie niektórych interwencji?</p>	<p>Zmiany wprowadzone do sprawozdania odzwierciedlające najważniejsze uwagi Rady ds. Kontroli Regulacyjnej przedstawiono powyżej.</p>
<p>3) Rada rozumie, że w momencie przygotowywania sprawozdania nowy mechanizm dotyczący rezerw na wykonanie znajdował się nadal w fazie rozwoju. Ostateczna wersja sprawozdania powinna jednak zawierać aktualne informacje i wyjaśnienia na temat wybranego mechanizmu, a także zawierać jego uzasadnienie w świetle doświadczeń zebranych na podstawie innych funduszy UE (zgodnie z ustnymi wyjaśnieniami Rady).</p>	<p>W sprawozdaniu wprowadzono zmiany, tak aby zawierało ono aktualne informacje i wyjaśnienia na temat preferowanego mechanizmu, biorąc pod uwagę doświadczenie zdobyte przy okazji innych funduszy UE i rozwój sytuacji w trakcie przygotowywania przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (sekcja 4.1.4). W preferowanym wariantcie nie przedstawiono dedykowanej rezerwy na wykonanie. Uwzględniono minimalny poziom realizacji finansowej na potrzeby przydziału dodatkowego finansowania dostosowania technicznego w okresie śródterminowym, natomiast elementy związane z wynikami zostałyby wzięte pod uwagę przy dostarczaniu dodatkowego finansowania za pośrednictwem instrumentu tematycznego.</p>

<p>4) W sprawozdaniu należy wyjaśnić, w jaki sposób nowy mechanizm w sytuacjach nadzwyczajnych będzie działał w ramach puli środków każdego z trzech funduszy na rzecz migracji i bezpieczeństwa. Wykorzystanie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych powinno być ograniczone z uwagi na nową elastyczność przewidzianą w instrumencie tematycznym. W sprawozdaniu należy wyjaśnić przewagę tego mechanizmu nad finansowaniem w sytuacjach nadzwyczajnych w poprzednim okresie programowania.</p>	<p>W sprawozdaniu wprowadzono zmiany, aby wyjaśnić sposób działania nowego mechanizmu w sytuacjach nadzwyczajnych (sekcja 4.1.3). Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych świadczona za pośrednictwem Funduszy powinna się wzajemnie uzupełniać z rezerwą na pomoc nadzwyczajną (na poziomie budżetu UE). Z uwagi na elastyczność przewidzianą w instrumencie tematycznym zakłada się, że wykorzystanie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych jest bardziej ograniczone niż w bieżącym okresie programowania. Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych można realizować w ramach zarządzania dzielonego, bezpośredniego lub pośredniego.</p>
<p>5) Zasady monitorowania nie są dobrze opracowane. W sprawozdaniu należy wyjaśnić, w jaki sposób będzie się definiować i mierzyć udaną realizację programów.</p>	<p>W sprawozdaniu wprowadzono zmiany (sekcja 5.1), aby przedstawić, w jaki sposób mierzona będzie skuteczność programów. Pomiar skuteczności będzie się opierał na celach wyznaczonych przez Komisję i państwa członkowskie, uzgodnionych w programach krajowych, a następnie na pomiarze postępów w osiąganiu tych celów, przy użyciu wskaźników produktu i rezultatu zawartych we wnioskach ustawodawczych. Wymogi dotyczące sprawozdawczości w ramach zarządzania dzielonego w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów.</p>

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów⁷ (wspólne dla wszystkich obszarów polityki objętych zarządzaniem dzielonym) zapewni uproszczenie Funduszu przez zastosowanie, w miarę możliwości, wspólnych przepisów dotyczących wdrażania programów. Ponadto będzie zachęcać się państwa członkowskie do tego, by w większym stopniu korzystały z uproszczonych form kosztów. Usprawnione zostanie podejście do audytu, aby dobór próby audytowej był w większym stopniu oparty na analizie ryzyka i aby stosowano zasadę pojedynczego audytu w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego.

Dalsze uproszczenia w ramach zarządzania bezpośredniego będą możliwe dzięki wykorzystaniu wspólnych narzędzi informatycznych dostępnych w całej Komisji (system cyfrowy zarządzania dotacjami (e-dotacje)).

- **Prawa podstawowe**

Wsparcie finansowe z budżetu Unii jest niezbędne, by wdrożyć FBW mający wspierać państwa członkowskie w ich wysiłkach na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii, w szczególności przez zwalczanie terroryzmu i radykalizacji postaw, poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz cyberprzestępczości oraz przez niesienie pomocy ofiarom przestępstw i zapewnienie im ochrony, działając przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych. Do podanych wyżej celów będzie się dążyć w pełnym poszanowaniu zobowiązań Unii w obszarze praw podstawowych. Będzie to ściśle monitorowane na etapie wdrażania Funduszu.

⁷ Rozporządzenie (UE) X

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek Komisji w sprawie wieloletnich ram finansowych obejmuje kwotę 2 500 000 000 EUR (w cenach bieżących) na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2021–2027.

Wdrożenie będzie realizowane w ramach zarządzania bezpośredniego/pośredniego. Pula środków finansowych zostanie wykorzystana w następujący sposób: 60 % zostanie przydzielone na programy państw członkowskich, realizowane w ramach zarządzania dzielonego, natomiast 40 % zostanie przydzielone na instrument tematyczny oraz na działania szczególne na poziomie krajowym i transnarodowym, działania Unii i pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych. Z puli środków finansowych na instrument tematyczny wspierana będzie też pomoc techniczna z inicjatywy Komisji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Usprawnione zostaną ramy monitorowania i oceny, w tym ulepszona metoda monitorowania inwestycji w ramach odnośnych funduszy, tak aby zachęcać do terminowego wykonania programów oraz zagwarantować, że przeprowadzone oceny będą wносиły faktyczny wkład we wszelkie przyszłe przeglądy interwencji politycznych. W tym celu wykorzystane zostaną lepsze wskaźniki, mechanizmy motywujące do osiągania wyników oraz zacieśniona zostanie współpraca z odnośnymi partnerami. Komisja przeprowadzi ocenę śródkresową i retrospektywną zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r., w którym trzy instytucje potwierdziły, że ocena obowiązującego ustawodawstwa i polityki powinna stanowić podstawę oceny skutków poszczególnych wariantów dalszych działań. W ramach ocen przeanalizowane zostaną skutki Funduszu w praktyce w oparciu o wskaźniki i cele oraz szczegółową analizę tego, w jakim stopniu Fundusz można uznać za przydatny, skuteczny i wydajny oraz w jakim stopniu zapewnia on wystarczającą europejską wartość dodaną i jest spójny z innymi politykami UE. Oceny obejmą wyciągnięte wnioski w celu zidentyfikowania wszelkich braków, problemów lub jakiegokolwiek potencjału do dalszego ulepszania działań lub ich wyników oraz w celu zmaksymalizowania ich wpływu.

Jeśli chodzi o sprawozdawczość, państwa członkowskie mają składać sprawozdania na temat realizacji swoich programów zgodnie z metodami określonymi w niniejszym sprawozdaniu i rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W *Rozdziale I – Przepisy ogólne* proponowanego rozporządzenia podano cel, zakres i najważniejsze definicje. Omówiono w nim ponadto cele rozporządzenia i zakres planowanego wsparcia. Proponowany zakres artykułów w tym rozdziale opiera się w dużej mierze na bieżącym rozporządzeniu w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – część dotycząca współpracy policyjnej, przy czym uwzględniono także nowe elementy polityki, takie jak Europejską agendę bezpieczeństwa, walkę z terroryzmem, poważną i zorganizowaną przestępczość oraz cyberprzestępczość oraz nową agendę dotyczącą interoperacyjności.

W *Rozdziale II – Ramy finansowania i ramy wdrażania* określono ogólne zasady wsparcia udzielanego zgodnie z rozporządzeniem i przedstawiono znaczenie spójności i komplementarności z odnośnymi instrumentami finansowania UE. Ponadto w rozdziale II

określono metody realizacji działań wspieranych w ramach rozporządzenia: zarządzanie dzielone, bezpośrednie i pośrednie. Proponowane połączenie metod realizacji opiera się na pozytywnych doświadczeniach związanych z wykorzystaniem takiego połączenia w trakcie wdrażania bieżącego instrumentu finansowania.

W pierwszej sekcji tego rozdziału przedstawiono ramy finansowania. We wniosku podano kwotę puli środków finansowych przeznaczonych na Fundusz i jej wykorzystanie zgodnie z różnymi ustaleniami dotyczącymi wdrażania.

W drugiej, trzeciej i czwartej sekcji opisano ramy wdrażania Funduszu, takie jak programy Komisji i państw członkowskich. Opisano również warunki mające zastosowanie do działań wspieranych w ramach rozporządzenia takie jak warunki zakupu sprzętu i organizowania szkoleń. W sekcjach szczegółowo opisano ustalenia dotyczące przeglądu śródkresowego programów państw członkowskich, a także realizacji działań szczególnych, działań Unii, pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, pomocy technicznej, działań łączonych i wsparcia operacyjnego.

W czwartej i piątej sekcji określono niezbędne przepisy dotyczące rocznych sprawozdań z realizacji celów przedłożonych przez państwa członkowskie, monitorowania i oceny.

W *Rozdziale III – Przepisy przejściowe i końcowe* określono przepisy w sprawie przekazania uprawnień Komisji do przyjmowania aktów delegowanych oraz w sprawie procedury komitetowej. Została sprecyzowana data wejścia w życie wnioskowanego rozporządzenia i przewiduje się, że będzie ono wiążące w całości i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich od dnia 1 stycznia 2021 r. zgodnie z Traktatami

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1, art. 84 i art. 87 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zapewnienie bezpieczeństwa wewnętrznego należy do kompetencji państw członkowskich. Jest to zarazem wspólne zadanie dla instytucji UE, właściwych agencji unijnych oraz państw członkowskich, na rzecz którego powinny one razem podejmować wysiłki. Komisja, Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski wyznaczyli wspólne priorytety na lata 2015–2020, które zostały określone w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa z kwietnia 2015 r.¹⁰ Priorytety te zostały następnie potwierdzone przez Radę w odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego z czerwca 2015 r.¹¹ i przez Parlament Europejski w rezolucji z lipca 2015 r.¹² Ta wspólna strategia miała na celu określenie ram strategicznych prac w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego na poziomie unijnym, oraz określała główne priorytety działań służących zapewnieniu skutecznego reagowania Unii na zagrożenia bezpieczeństwa na lata 2015–2020, którymi są walka z terroryzmem, zapobieganie radykalizacji postaw, przeciwdziałanie przestępczości zorganizowanej i zwalczanie cyberprzestępczości.
- (2) W deklaracji rzymskiej podpisanej dnia 25 września 2017 r. przywódcy 27 państw członkowskich potwierdzili swoje zaangażowanie w tworzenie bezpiecznej i pewnej Unii, w której wszyscy obywatele czują się bezpiecznie i mogą się swobodnie przemieszczać, w której granice zewnętrzne są chronione, która prowadzi efektywną, odpowiedzialną i zrównoważoną politykę migracyjną, z poszanowaniem norm

⁸

⁹

¹⁰ COM(2015) 185 final z 28 kwietnia 2015.

¹¹ Konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej na lata 2015–2020.

¹² Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Europejskiej agendy bezpieczeństwa (2015/2697(RSP)).

międzynarodowych oraz Unii, która jest zdecydowana zwalczać terroryzm i przestępczość zorganizowaną.

- (3) W dniu 15 grudnia 2016 r. Rada Europejska zaapelowała o dalsze efekty prac nad interoperacyjnością unijnych systemów informacyjnych i baz danych. W dniu 23 czerwca 2017 r. Rada Europejska podkreśliła potrzebę zwiększenia interoperacyjności baz danych, a w dniu 12 grudnia 2017 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE (współpraca policyjna i sądowa, azyl i migracja)¹³.
- (4) Cel Unii, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zgodnie z art. 67 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), należy osiągnąć między innymi poprzez środki służące zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości, jak również poprzez środki współpracy i koordynacji organów ścigania i innych organów krajowych państw członkowskich, w tym z odpowiednimi agencjami unijnymi lub innymi odpowiednimi organami Unii oraz z odpowiednimi państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi.
- (5) Aby osiągnąć ten cel, należy podjąć działania na poziomie Unii w celu ochrony ludności i dóbr przed zagrożeniami, które stają się coraz bardziej ponadnarodowe, oraz w celu wsparcia pracy właściwych organów państw członkowskich. Terroryzm, poważna i zorganizowana przestępczość, przestępczość mobilna, handel narkotykami, korupcja, cyberprzestępczość, handel ludźmi i bronią, między innymi, nadal zagrażają bezpieczeństwu wewnętrznemu Unii.
- (6) Finansowanie z budżetu Unii należy skoncentrować na działaniach, w których interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami podejmowanymi samodzielnie przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 84 i art. 87 ust. 2 TFUE finansowanie to powinno wspierać środki promujące i wspomagające działanie państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania przestępczości i współpracy policyjnej z udziałem wszystkich właściwych organów państw członkowskich dotyczące w szczególności wymiany informacji, ściślejszej współpracy operacyjnej oraz środki wspierające wysiłki na rzecz wzmocnienia zdolności do zwalczania i zapobiegania przestępczości. Fundusz nie powinien służyć wspieraniu kosztów operacyjnych ani działań związanych z podstawowymi funkcjami państw członkowskich dotyczącymi utrzymania porządku publicznego i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego i krajowego, o których mowa w art. 72 TFUE.
- (7) W celu zachowania dorobku Schengen oraz wzmocnienia jego funkcjonowania państwa członkowskie zostały zobowiązane od dnia 6 kwietnia 2017 r. do przeprowadzania, z wykorzystaniem odpowiednich baz danych, systematycznych kontroli obywateli UE przekraczających zewnętrzne granice UE. Ponadto Komisja wydała zalecenie dla państw członkowskich, by usprawniły kontrole policyjne i współpracę transgraniczną. Fundamentalnymi zasadami działań Unii oraz państw członkowskich na rzecz stworzenia rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa powinny być: solidarność między państwami członkowskimi, jasny podział obowiązków, poszanowanie podstawowych praw i wolności oraz zasady praworządności, a także stałe uwzględnianie perspektywy ogólnościwiatowej i niezbędna spójność z zewnętrznym wymiarem bezpieczeństwa.

¹³ COM(2017)794 final.

- (8) Aby przyczynić się do stworzenia oraz wdrożenia rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa służącej zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego w całej Unii Europejskiej, należy zapewnić państwom członkowskim odpowiednie unijne wsparcie finansowe poprzez ustanowienie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego („Fundusz”) oraz zarządzanie nim.
- (9) Finansowanie z Funduszu należy realizować w pełnym poszanowaniu praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej raz międzynarodowych zobowiązań Unii w zakresie praw podstawowych.
- (10) Zgodnie z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) Fundusz powinien wspierać działania zapewniające ochronę dzieci przed przemocą, niegodziwym traktowaniem, wykorzystywaniem i zaniedbywaniem. Fundusz powinien również wspierać działania mające na celu zagwarantowanie ochrony i pomocy dzieciom występującym w roli świadków oraz ofiarom, w szczególności dzieciom bez opieki lub potrzebującym opieki.
- (11) Zgodnie ze wspólnymi priorytetami określonymi na poziomie unijnym w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii z Funduszu udzielane będzie wsparcie służące zwalczaniu głównych zagrożeń bezpieczeństwa, w szczególności walce z terroryzmem, radykalizacją postaw, poważną i zorganizowaną przestępczością oraz cyberprzestępczością, a ponadto udzielaniu pomocy i ochrony ofiarom przestępstw. Dzięki ustanowieniu Funduszu Unia i jej państwa członkowskie, których celem jest stworzenie rzeczywistej unii bezpieczeństwa, będą dobrze przygotowane do radzenia sobie ze zmiennymi i wciąż to nowymi zagrożeniami. Cel ten należy realizować poprzez udzielanie pomocy finansowej wspierającej lepszą wymianę informacji, pogłębienie współpracy operacyjnej oraz wzmocnienie krajowych i wspólnych zdolności.
- (12) W ogólnych ramach Funduszu pomoc finansowa udzielona z Funduszu powinna wspierać w szczególności współpracę policyjną i wymiaru sprawiedliwości oraz zapobieganie poważnej i zorganizowanej przestępczości, nielegalnemu handlowi bronią, korupcji, praniu pieniędzy, nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi, przestępstwom przeciwko środowisku, a także wymianę i dostęp do informacji na temat terroryzmu, handlu ludźmi, wykorzystywania nieregularnej imigracji, przemocy seksualnej wobec dzieci, dystrybucji materiałów przedstawiających znęcanie się nad dziećmi i pornografii dziecięcej oraz cyberprzestępczości. Z Funduszu należy również wspierać ochronę ludności, przestrzeni publicznej i infrastruktury krytycznej przed zdarzeniami stanowiącymi zagrożenie bezpieczeństwa oraz wspierać skuteczne zarządzanie ryzykiem związanym z zagrożeniem bezpieczeństwa i sytuacjami kryzysowymi, w tym poprzez rozwijanie wspólnych polityk (strategii, cykli polityki, programów i planów działania), prawodawstwa i praktycznej współpracy.
- (13) Fundusz powinien opierać się na osiągnięciach i inwestycjach zrealizowanych w ramach poprzednich inicjatyw: programu „Zapobieganie i walka z przestępczością” (ISEC), programu „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” (CIPS) obejmującego lata 2007–2013 oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będącego częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego obejmującego lata 2014–2020, utworzonego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

nr 513/2014¹⁴ Fundusz powinien rozszerzyć ich zakres w celu uwzględnienia najnowszych zmian.

- (14) Istnieje potrzeba maksymalizacji skutków finansowania ze środków Unii poprzez uruchamianie, łączenie i wykorzystywanie publicznych i prywatnych zasobów finansowych. Fundusz powinien propagować oraz wspierać aktywny i konkretny udział oraz zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji pozarządowych, jak również podmiotów sektora przemysłowego, w rozwijaniu i wdrażaniu polityki bezpieczeństwa, w tym, w stosownych przypadkach, przy zaangażowaniu innych zainteresowanych podmiotów, agencji unijnych i innych organów Unii, państw trzecich, a także organizacji międzynarodowych w odniesieniu do celu Funduszu.
- (15) W ogólnych ramach strategii antynarkotykowej Unii, zalecającej wyważone podejście w oparciu o jednoczesne zmniejszenie podaży i popytu, pomoc finansowa zapewniona z Funduszu powinna wspierać wszystkie działania mające na celu zapobieganie nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi i zwalczanie go (zmniejszenie podaży i popytu), a w szczególności powinna wspierać środki ukierunkowane na produkcję, wytwarzanie, ekstrahowanie, sprzedaż, transport, przywóz i wywóz nielegalnych środków odurzających, w tym ich posiadanie i zakup, w celu prowadzenia działań związanych z nielegalnym obrotem środkami odurzającymi. Fundusz powinien w szczególności uwzględniać aspekty prewencyjne polityki antynarkotykowej. Aby zapewnić dalsze synergie oraz klarowność w obszarze dotyczącym środków odurzających, do Funduszu należy włączyć te elementy celów dotyczących środków odurzających, które zostały uwzględnione w programie „Sprawiedliwość” w latach 2014–2020.
- (16) Aby zapewnić znaczący udział Funduszu w osiągnięciu wyższego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego w całej Unii i stworzeniu rzeczywistej unii bezpieczeństwa, finansowanie z Funduszu powinno wносить do działania państw członkowskich jak największą wartość dodaną.
- (17) Dla umacniania solidarności w Unii oraz w duchu wspólnej odpowiedzialności za zapewnienie jej bezpieczeństwa wewnętrznego państwa członkowskie, tam gdzie zidentyfikowano niedociągnięcia lub zagrożenia, w szczególności w następstwie przeprowadzenia oceny Schengen, zainteresowane państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie działania, wykorzystując zasoby w ramach swojego programu krajowego, w celu wykonania zaleceń przyjętych zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1053/2013¹⁵.
- (18) Aby przyczynić się do osiągnięcia celów Funduszu, państwa członkowskie powinny zapewnić dostosowanie priorytetów zawartych w ich programach do szczególnych celów Funduszu, zgodność wskazanych priorytetów ze środkami wykonawczymi, zgodnie z załącznikiem II oraz przydział zasobów pomiędzy celami, który zagwarantuje realizację ogólnego celu polityki.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz uchylające decyzję Rady 2007/125/WSiSW (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 93).

¹⁵ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27).

- (19) Należy dążyć do synergii, spójności i efektywności w odniesieniu do innych funduszy unijnych oraz unikać nakładania się działań.
- (20) Fundusz powinien być zgodny z innymi programami finansowymi Unii w obszarze bezpieczeństwa oraz komplementarny względem nich. Należy dążyć do zapewnienia synergii w szczególności z Funduszem Azylu i Migracji, Funduszem Zintegrowanego Zarządzania Granicami składającego się z instrumentu na rzecz zarządzania granicami i wiz, utworzonego na podstawie rozporządzenia (UE) X oraz instrumentu dotyczącego sprzętu do kontroli celnej, utworzonego na podstawie rozporządzenia (UE) X, jak również z pozostałymi funduszami polityki spójności objętymi rozporządzeniem (UE) X [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów], z częścią dotyczącą badań nad bezpieczeństwem w ramach programu „Horyzont Europa”, utworzonego zgodnie z rozporządzeniem (UE) X, programem „Prawa i Wartości”, utworzonym zgodnie z rozporządzeniem X programem „Sprawiedliwość”, utworzonym zgodnie z rozporządzeniem UE X, programem „Cyfrowa Europa”, utworzonym zgodnie z rozporządzeniem UE X oraz programem InvestEU, utworzonym zgodnie z rozporządzeniem UE X. Synergii tych należy poszukiwać w szczególności w zakresie bezpieczeństwa infrastruktury i przestrzeni publicznej, cyberbezpieczeństwa oraz zapobiegania radykalizacji postaw. Skuteczne mechanizmy koordynacji są niezbędne do maksymalnego zwiększenia skuteczności w osiągnięciu celów politycznych wykorzystywania korzyści skali oraz aby unikać nakładania się działań.
- (21) Środki w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich, objęte wsparciem w ramach Funduszu, należy wdrażać przy zapewnieniu pełnej synergii i spójności z innymi działaniami realizowanymi poza Unią, wspieranymi za pośrednictwem unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, oraz te działania uzupełniać. Podczas realizacji takich działań będzie się w szczególności dążyć do pełnej spójności z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii i jej polityki zagranicznej wobec danego państwa lub regionu. Jeśli chodzi o wymiar zewnętrzny, Fundusz powinien przyczyniać się do pogłębienia współpracy z państwami trzecimi w obszarach stanowiących przedmiot zainteresowania unijnej polityki w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego, takich jak walka z terroryzmem i radykalizacją postaw, współpraca z organami egzekwowania prawa państw trzecich w zakresie zwalczania terroryzmu (w tym delegowania i wspólne zespoły śledcze), poważną i zorganizowaną przestępczością oraz korupcją, handlem ludźmi i przemytem migrantów o nieuregulowanym statusie.
- (22) Finansowanie z budżetu Unii należy skoncentrować na działaniach, w których interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami podejmowanymi samodzielnie przez państwa członkowskie. Bezpieczeństwo ma z natury charakter transgraniczny, dlatego jego zapewnianie wymaga zdecydowanych i skoordynowanych działań UE. Wsparcie finansowe udzielane na podstawie niniejszego rozporządzenia w szczególności przyczyni się do wzmocnienia krajowych i unijnych zdolności w obszarze bezpieczeństwa.
- (23) Dane państwo członkowskie może zostać uznane za postępujące w sposób niezgodny z dorobkiem prawnym UE w zakresie wykorzystywania wsparcia operacyjnego w ramach niniejszego Funduszu, jeżeli uchybiło ono swoim zobowiązaniom w obszarze bezpieczeństwa wynikającym z traktatów, jeżeli zachodzi wyraźne ryzyko poważnego naruszenia przez państwo członkowskie wartości unijnych przy wdrażaniu tego dorobku dotyczącego bezpieczeństwa lub jeżeli w sprawozdaniu oceniającym

sporządzonym w ramach mechanizmu oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen stwierdzono w tym obszarze uchybienia.

- (24) Ustanawiając Fundusz, należy uwzględnić konieczność zwiększenia elastyczności i konieczność uproszczeń, a zarazem spełnić wymogi związane z przewidywalnością oraz zapewnić sprawiedliwy i przejrzysty podział zasobów, aby zrealizować cele określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (25) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić kwoty początkowe dla państw członkowskich obliczane na podstawie kryteriów określonych w załączniku I.
- (26) Te kwoty początkowe powinny posłużyć państwom członkowskim za podstawę podjęcia długofalowych inwestycji w obszarze bezpieczeństwa. Aby uwzględnić zmienność zagrożeń związanych z bezpieczeństwem lub zmiany względem sytuacji wyjściowej, należy przydzielić państwom członkowskim śródkresowo dodatkową kwotę na podstawie najnowszych dostępnych danych statystycznych, zgodnie z kluczem podziału oraz uwzględnieniem stanu wdrożenia programu.
- (27) Ze względu na stale ewoluujące wyzwania w obszarze bezpieczeństwa istnieje potrzeba dostosowania alokacji finansowania do zmiennych zagrożeń związanych z bezpieczeństwem oraz jego ukierunkowania na kwestie priorytetowe mające najwyższą wartość dodaną dla Unii. Aby reagować na pilne potrzeby, zmiany polityczne i unijne priorytety oraz ukierunkowywać finansowanie na działania o wysokiej wartości dodanej dla Unii, część finansowania będzie za pomocą instrumentu tematycznego okresowo przydzielana na potrzeby realizowania działań szczególnych, działań unijnych i na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych.
- (28) Należy zachęcać państwa członkowskie do wykorzystywania części środków przyznanych na ich program do finansowania działań wymienionych w załączniku IV, które w większym stopniu korzystają z wkładu Unii.
- (29) Część dostępnych zasobów w ramach Funduszu mogłaby zostać rozdzielona na potrzeby realizacji działań specjalnych wymagających od państw członkowskich współdziałania lub w przypadkach, gdy rozwój sytuacji bieżącej w Unii wymaga udostępnienia co najmniej jednemu państwu członkowskiemu dodatkowego finansowania. Komisja powinna określić te działania szczególne w swoich programach prac.
- (30) Środki z Funduszu powinny być przeznaczone na wspieranie kosztów operacyjnych związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym oraz umożliwić państwom członkowskim utrzymywanie zdolności, które mają kluczowe znaczenie dla całej Unii. Takie wsparcie obejmuje pełen zwrot wybranych określonych kosztów związanych z celami Funduszu i powinno stanowić integralną część programów państw członkowskich.
- (31) Aby dopełnić wdrażanie celu polityki na poziomie krajowym za pomocą programów państw członkowskich, Fundusz powinien również wspierać działania na poziomie unijnym. Takie działania powinny służyć ogólnym celom strategicznym mieszczącym się w zakresie interwencji Funduszu w odniesieniu do analizy polityki i innowacji, ponadnarodowego wzajemnego uczenia się oraz partnerstw i testowania nowych inicjatyw i działań w całej Unii.
- (32) W celu wzmocnienia zdolności Unii do natychmiastowego reagowania na zdarzenia związane z zagrożeniem bezpieczeństwa lub nowo pojawiające się zagrożenia dla Unii, należy umożliwić zapewnianie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z ramami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Nie należy zatem udzielać

pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w celu wspierania samych środków awaryjnych i długoterminowych lub reagować na sytuacje, w których pilność działania wynika z niewłaściwej organizacji administracyjnej i niedostatecznego planowania operacyjnego po stronie właściwych organów.

- (33) Aby zapewnić niezbędną elastyczność działań oraz móc reagować na nowe potrzeby, należy umożliwić agencjom zdecentralizowanym dostęp do właściwych dodatkowych środków finansowych służących realizacji pewnych zadań w sytuacjach nadzwyczajnych. W przypadkach, gdy dane zadanie wymaga od agencji zdecentralizowanej bardzo pilnej realizacji uniemożliwiającej wprowadzenie zmian w jej budżecie, powinna ona uzyskać status beneficjenta pomocy nadzwyczajnej, w tym udzielanej w formie grantu, w sposób zgodny priorytetami i inicjatywami określonymi na poziomie unijnym przez instytucje UE.
- (34) Cel polityki niniejszego Funduszu będzie realizowany za pomocą instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych w ramach segmentów polityki programu „InvestEU”. Wsparcie finansowe należy wykorzystywać w celu skorygowania niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji w proporcjonalny sposób, a działania nie powinny powielać ani wypierać finansowania prywatnego ani zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym. Działania powinny charakteryzować się wyraźną europejską wartością dodaną.
- (35) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBW), które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu ust.X Porozumienia międzyinstytucjonalnego z X pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami¹⁶ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (36) Do niniejszego Funduszu zastosowanie ma rozporządzenie (UE, Euratom) nr [nowe RF]¹⁷ („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień publicznych, wykonania pośredniego, pomocy finansowej i gwarancji budżetowych. Aby zapewnić spójność we wdrażaniu unijnych programów finansowania, rozporządzenie finansowe ma mieć zastosowanie do działań realizowanych według metody zarządzania bezpośredniego lub pośredniego w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
- (37) Do celów wdrażania działań podlegających zarządzaniu dzielonemu Fundusz powinien stanowić część spójnych ram, na które składają się niniejsze rozporządzenie finansowe i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr X¹⁸.
- (38) Rozporządzenie (UE) nr X [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] ustanawia ramy działania Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), Funduszu Azylu i Migracji (FAM), Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBW) oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (IZGW) stanowiącego część Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami (FZZG) i określa, w szczególności przepisy

¹⁶ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC

¹⁷ Pełne odniesienie

¹⁸ Pełne odniesienie

dotyczące programowania, monitorowania i oceny, zarządzania i kontroli w odniesieniu do funduszy UE wdrażanych według metody zarządzania dzielonego. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy określić cele Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz ustanowić specjalne przepisy dotyczące działań, które mogą być finansowane ze środków niniejszego Funduszu.

- (39) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie tego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od ich możliwości osiągnięcia celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne, a następnie przewidywane ryzyko nieprzestrzegania przepisów. Pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także formę finansowania niepowiązanego z kosztami, przewidzianego w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (40) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹⁹, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95²⁰, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96²¹ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939²² interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne przestępstwo, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371²³. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

²¹ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

²² Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

- (41) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem finansowym, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego unijnego finansowania.
- (42) Zgodnie z art. 94 decyzji Rady 2013/755/UE²⁴ osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów Funduszu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (43) Zgodnie z art. 349 TFUE i z komunikatem Komisji „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”²⁵ zatwierdzonym przez Radę w konkluzjach z dnia 12 kwietnia 2018 r. odnośne państwa członkowskie powinny zapewnić w swoich programach środki mające zaradzić szczególnym wyzwaniom, z jakimi zmagają się regiony najbardziej oddalone. Fundusz wspiera te państwa członkowskie odpowiednimi zasobami, aby w razie potrzeby udzielać tym regionom pomocy.
- (44) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.²⁶ zachodzi potrzeba oceny niniejszego Funduszu w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich. Wymogi te mogą, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania Funduszu w terenie. Aby zmierzyć osiągnięcia Funduszu, należy ustanowić wskaźniki i powiązane cele końcowe w odniesieniu do każdego celu szczegółowego Funduszu.
- (45) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, niniejszy Fundusz przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu końcowego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgać 25 %. Podczas przygotowania i wdrażania Funduszu zostaną określone odpowiednie działania, które zostaną poddane ponownej ocenie w kontekście procesów oceny i przeglądów.

²⁴ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

²⁵ COM(2017) 623 final.

²⁶ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.; Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1–14.

- (46) Za pomocą tych wskaźników oraz sprawozdawczości finansowej Komisja i państwa członkowskie powinny monitorować wdrażanie Funduszu zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) nr X [CPR] oraz niniejszym rozporządzeniem.
- (47) W celu uzupełnienia i zmiany innych niż istotne elementy niniejszego rozporządzenia Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do wykazu działań kwalifikujących się do objęcia wyższą stopą dofinansowania określonych w załączniku IV oraz wsparcia operacyjnego oraz w celu dalszego kształtowania ram monitorowania i oceny. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
- (48) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²⁷. W odniesieniu do aktów wykonawczych nakładających wspólne obowiązki na państwa członkowskie, w szczególności w zakresie przekazywania Komisji informacji, należy stosować procedurę sprawdzającą, zaś w odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących wskazywania sposobów przekazywania Komisji informacji w ramach programowania i sprawozdawczości, należy stosować procedurę doradczą, ze względu na ich czysto techniczny charakter.
- (49) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (50) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia [nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje / powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia].
- (51) Należy dostosować okres stosowania niniejszego rozporządzenia do okresu stosowania rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr X w sprawie wieloletnich ram finansowych²⁸.

²⁷ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

²⁸ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr XXX.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego („Fundusz”).
2. Określa ono cele Funduszu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „działanie łączone” oznacza działania wspierane z budżetu UE, w tym działanie w ramach instrumentów łączonych zgodnie z art. 2 pkt 6 rozporządzenia finansowego, łączące bezzwrotne formy wsparcia lub instrumenty finansowe z budżetu UE oraz zwrotne formy wsparcia z instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansowych, a także z komercyjnych instytucji finansowych i od inwestorów;
- b) „zapobieganie przestępczości” oznacza wszystkie środki, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji Rady 2009/902/WSiSW²⁹, mające na celu zmniejszenie lub przyczynienie się w inny sposób do zmniejszenia przestępczości i poczucia braku bezpieczeństwa obywateli;
- c) „infrastruktura krytyczna” oznacza składnik, sieć, system lub część systemu, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności i których zakłócenie, naruszenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na dane państwo członkowskie lub na Unię w wyniku utraty tych funkcji;
- d) „cyberprzestępczość” oznacza przestępczość związaną z cyberprzestrzenią, to jest czyny przestępne, które mogą być popełnione przy użyciu urządzeń i systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), gdzie urządzenia i systemy ICT służą jako narzędzia do popełnienia przestępstwa lub stanowią główny cel przestępstwa; oraz przestępczość wykorzystującą cyberprzestrzeń, tj. typową przestępczość, taka jak wykorzystywanie seksualne dzieci, rozpowszechnianą przy użyciu komputerów, sieci komputerowych lub innych form ICT;
- e) „działania EMPACT” oznaczają działania podejmowane w ramach europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko zagrożeniom przestępczymi

²⁹ Decyzja Rady 2009/902/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiająca Europejską Sieć Zapobiegania Przestępczości (ESZP) i uchylająca decyzję 2001/427/WSiSW (Dz.U. L 321 z 8.12.2009, s. 44).

(EMPACT)³⁰. EMPACT to ustrukturyzowana, multidyscyplinarna platforma współpracy zainteresowanych państw członkowskich, instytucji i agencji Unii oraz państw trzecich, organizacji międzynarodowych, a także innych partnerów publicznych i prywatnych, powołana do zwalczania priorytetowych zagrożeń związanych z poważną i zorganizowaną przestępczością.

- f) „cykl polityki UE” odnosi się do wielodyscyplinarnej inicjatywy opartej na informacjach wywiadowczych, służącej do zwalczania największych zagrożeń dla Unii związanych z poważną i zorganizowaną przestępczością poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi, instytucjami Unii, agencjami oraz, w razie potrzeby, państwami trzecimi i organizacjami;
- g) „wymiana i dostęp do informacji” oznacza bezpieczne gromadzenie, przechowywanie, przetwarzanie, analizę i wymianę informacji mających znaczenie dla organów, o których mowa w art. 87 TFUE, jak również dla Europolu w odniesieniu do zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania, dochodzenia oraz ścigania, w szczególności transgranicznej przestępczości zorganizowanej;
- h) „współpraca wymiarów sprawiedliwości” oznacza współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;
- i) „LETS” oznacza europejski system szkoleń w zakresie egzekwowania prawa ustanowiony w celu zapewnienia funkcjonariuszom organów ścigania wiedzy i umiejętności, które są niezbędne do skutecznego zapobiegania przestępczości transgranicznej i jej zwalczania poprzez efektywną współpracę z innymi funkcjonariuszami w UE, zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa³¹, i o którym dalej mowa w rozporządzeniu w sprawie CEPOL-u³²;
- j) „przestępczość zorganizowana” oznacza czyny zagrożone karą związane z udziałem w organizacji przestępczej, w rozumieniu decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW³³;
- k) „środki gotowości” oznaczają każdy środek mający na celu zapobieganie zagrożeniom lub zmniejszanie zagrożeń związanych z możliwymi atakami terrorystycznymi lub innymi zdarzeniami związanymi z zagrożeniem bezpieczeństwa;
- l) „mechanizm oceny i monitorowania dorobku Schengen” oznacza weryfikację prawidłowego stosowania dorobku Schengen zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1053/2013, w tym w obszarze współpracy policyjnej;
- m) „walka z korupcją” obejmuje wszelkie obszary określone w Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, w tym stosowanie środków zapobiegawczych, penalizujących i środków egzekwowania prawa, współpracę międzynarodową, odzyskiwanie mienia, pomoc techniczną oraz wymianę informacji;

³⁰ Konkluzje Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 8 i 9 listopada 2010 r.

³¹ COM(2013) 172 w sprawie ustanowienia europejskiego systemu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa (LETS).

³² Rozporządzenie (UE) 2015/2219 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL).

³³ Decyzja ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r., w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42).

- n) „terroryzm” oznacza wszelkie czyny umyślne i przestępstwa w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 w sprawie zwalczania terroryzmu³⁴.

Artykuł 3

Cele Funduszu

1. Celem polityki Funduszu jest przyczynianie się do zapewniania wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii, w szczególności poprzez walkę z terroryzmem i radykalizacją postaw, poważną i zorganizowaną przestępczością oraz cyberprzestępczością, a ponadto poprzez wspieranie i ochronę ofiar przestępstw.
2. W ramach celu polityki określonego w ust. 1 Fundusz przyczynia się do następujących celów szczegółowych:
 - a) zwiększenia wymiany informacji pomiędzy unijnymi organami egzekwowania prawa, pozostałymi właściwymi organami i innymi zainteresowanymi organami Unii oraz wewnątrz tych organów, jak również z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi;
 - b) zintensyfikowania wspólnych operacji transgranicznych unijnych organów egzekwowania prawa i pozostałych właściwych organów w zakresie poważnej i zorganizowanej przestępczości o charakterze transgranicznym; oraz
 - c) wspierania wysiłków na rzecz wzmocnienia zdolności w zakresie zwalczania i zapobiegania przestępczości, w tym terroryzmu, w szczególności poprzez zacieśnienie współpracy pomiędzy organami publicznymi, społeczeństwem obywatelskim i partnerami prywatnymi w państwach członkowskich.
3. W ramach celów szczegółowych określonych w ust. 2 Fundusz jest wdrażany za pomocą środków wykonawczych wymienionych w załączniku II.
4. Finansowane działania realizuje się w pełnym poszanowaniu praw podstawowych i ludzkiej godności. W szczególności działania te muszą być zgodne z postanowieniami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, unijnym prawem w zakresie ochrony danych osobowych oraz europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W szczególności państwa członkowskie przy realizacji działań powinny, w miarę możliwości, zwrócić szczególną uwagę na pomoc osobom o szczególnych potrzebach i ochronę tych osób, w szczególności dzieci i małoletnich bez opieki.

Artykuł 4

Zakres wsparcia

1. W ramach celów, o których mowa w art. 3, i zgodnie ze środkami wykonawczymi wymienionymi w załączniku II Fundusz wspiera w szczególności działania wymienione w załączniku III.
2. Aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, Fundusz może w stosownych przypadkach wspierać działania zgodnie z priorytetami Unii, o których mowa

³⁴ Dyrektywa (UE) 2017/741 w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

w załączniku III, skierowane do państw trzecich i prowadzone w państwach trzecich, zgodnie z art. 5.

3. Następujące działania nie spełniają kryteriów kwalifikowalności:
- a) działania ograniczone do utrzymywania porządku publicznego na poziomie danego kraju;
 - b) działania obejmujące zakup lub obsługę techniczną standardowych urządzeń, standardowych środków transportu lub standardowych instrumentów organów egzekwowania prawa lub innych właściwych organów, o których mowa w art. 87 TFUE;
 - c) działania powiązane z celami militarnymi lub obronnymi;
 - d) urządzenia, których co najmniej jedno z przeznaczeń dotyczy kontroli celnej;
 - e) sprzęt do stosowania przymusu, w tym broń, amunicja, materiały wybuchowe i pałki bojowe, z wyjątkiem do celów szkoleniowych;
 - f) nagradzanie informatorów oraz działania z użyciem tzw. flash money³⁵ poza ramami operacji EMPACT.

W przypadku sytuacji nadzwyczajnych działania niekwalifikowalne, o których mowa w niniejszym ustępie, mogą zostać uznane za działania kwalifikowalne.

Artykuł 5

Kwalifikujące się podmioty

1. Następujące podmioty spełniają kryteria kwalifikowalności:
 - a) podmioty prawne z siedzibą w jednym z następujących państw:
 - i) państwo członkowskie lub powiązany z nim kraj lub terytorium zamorskie;
 - ii) państwo trzecie wymienione w programie prac z zastrzeżeniem warunków określonych w tym programie;
 - b) wszelkie podmioty prawne utworzone na mocy prawa unijnego lub wszelkie organizacje międzynarodowe.
2. Osoby fizyczne nie spełniają kryteriów kwalifikowalności.
3. Podmioty prawne z siedzibą w państwie trzecim mogą w drodze wyjątku kwalifikować się do uczestnictwa, jeżeli jest to niezbędne do osiągnięcia celów danego działania.
4. Podmioty prawne uczestniczące w konsorcjach złożonych z co najmniej dwóch niezależnych podmiotów, z siedzibą w różnych państwach członkowskich lub w krajach lub terytoriach zamorskich powiązanych z tymi państwami, lub w państwach trzecich, spełniają kryteria kwalifikowalności.

³⁵ „pieniądze na czynności operacyjno-rozpoznawcze (ang. flash money”) to prawdziwa gotówka okazywana w ramach działań dochodzeniowo-śledczych podejrzanym lub innym osobom, które posiadają informacje o dostępności lub dostarczeniu jakiegoś towaru lub które działają jako pośrednicy, jako dowód posiadania płynności lub wypłacalności w celu dokonania fikcyjnego zakupu umożliwiającego aresztowanie podejrzanych, zlokalizowanie nielegalnej produkcji lub rozbicie zorganizowanej grupy przestępczej.

ROZDZIAŁ II

RAMY FINANSOWANIA ORAZ RAMY WDRAŻANIA

DZIAŁ 1

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 6

Zasady ogólne

1. Wsparcie zapewnione na podstawie niniejszego rozporządzenia uzupełnia interwencję krajową, regionalną i lokalną oraz koncentruje się na wytworzeniu wartości dodanej w odniesieniu do celów niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby wsparcie udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia i przez państwa członkowskie było spójne z odpowiednimi działaniami, politykami i priorytetami Unii i stanowiło uzupełnienie innych instrumentów Unii.
3. Fundusz jest wdrażany według metody zarządzania dzielonego, bezpośredniego i pośredniego zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia finansowego.

Artykuł 7

Budżet

1. Pula środków finansowych na wdrożenie Funduszu na lata 2021–2027 wynosi 2 500 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Pula środków finansowych zostanie wykorzystana w następujący sposób:
 - a) 1 500 000 000 EUR przydziela się na programy realizowane według metody zarządzania dzielonego;
 - b) 1 000 000 000 EUR przydziela się na instrument tematyczny.
3. Maksymalnie 0,84 % puli środków finansowych przydziela się na pomoc techniczną udzielaną z inicjatywy Komisji na wdrożenie Funduszu.

Artykuł 8

Przepisy ogólne dotyczące wdrażania instrumentu tematycznego

1. Pula środków finansowych, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), jest przydzielana w sposób elastyczny za pośrednictwem instrumentu tematycznego i z wykorzystaniem zarządzania dzielonego, bezpośredniego i pośredniego zgodnie z programami prac. Finansowanie z instrumentu tematycznego jest wykorzystywane na następujące komponenty:
 - a) działania szczególne;
 - b) działania unijne; oraz
 - c) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych.

Z puli środków finansowych na instrument tematyczny wspierana jest też pomoc techniczna z inicjatywy Komisji.

2. Finansowanie z instrumentu tematycznego jest przeznaczane na priorytety o wysokiej wartości dodanej dla Unii lub do wykorzystywania w celu zaspokojenia pilnych potrzeb zgodnie z uzgodnionymi priorytetami Unii określonymi w załączniku II.
3. W przypadku gdy finansowanie z instrumentu tematycznego zostaje przyznane państwom członkowskim w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego, należy zapewnić, aby wybranych projektów nie dotyczyła uzasadniona opinia Komisji w sprawie uchybienia zobowiązaniom na mocy art. 258 TFUE, która kwestionuje legalność i prawidłowość wydatków lub realizacji projektów.
4. W przypadku gdy finansowanie z instrumentu tematycznego jest wdrażane według metody zarządzania dzielonego, Komisja – do celów art. 18 i art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] – ocenia, czy przewidzianych działań nie dotyczy uzasadniona opinia Komisji w sprawie uchybienia zobowiązaniom na mocy art. 258 TFUE, która kwestionuje legalność i prawidłowość wydatków lub realizacji projektów.
5. Komisja ustanawia łączną kwotę udostępnianą na instrument tematyczny w ramach środków rocznych z budżetu Unii. Komisja przyjmuje decyzje w sprawie finansowania, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego, dotyczące instrumentu tematycznego i określające cele i działania, jakie mają być wspierane, oraz kwoty przeznaczone na każdy z komponentów, o których mowa w ust. 1. W stosownych przypadkach decyzje w sprawie finansowania określają całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone.
6. Po przyjęciu decyzji w sprawie finansowania, o której mowa w ust. 3, Komisja może wprowadzić odpowiednie zmiany do programów realizowanych według metody zarządzania dzielonego.
7. Takie decyzje w sprawie finansowania mogą być roczne lub wieloletnie i mogą obejmować jeden lub większą liczbę komponentów instrumentu tematycznego.

DZIAŁ 2

WSPARCIE I WDRAŻANIE W RAMACH ZARZĄDZANIA DZIELONEGO

Artykuł 9

Zakres

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do części puli środków finansowych, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), oraz dodatkowych zasobów objętych zarządzaniem dzielonym zgodnie z decyzją Komisji dotyczącą instrumentu tematycznego, o której mowa w art. 8.
2. Wsparcie w ramach niniejszej sekcji realizowane jest według metody zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego i rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów].

Artykuł 10

Środki budżetowe

1. Środki, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), przydziela się na programy krajowe, realizowane przez państwa członkowskie według metody zarządzania dzielonego („programy”), orientacyjnie w następujący sposób:
 - a) 1 250 000 000 EUR dla państw członkowskich zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku I;
 - b) 250 000 000 EUR dla państw członkowskich na dostosowanie przydziałów środków na programy, o którym mowa w art. 13 ust. 1.
2. W przypadku nieprzydzielenia kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. b), pozostała kwota może być dodana do kwoty, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. b).

Artykuł 11

Stopy współfinansowania

1. Wkład z budżetu Unii nie przekracza 75 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na dany projekt.
2. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 90 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na projekty realizowane w ramach działań szczególnych.
3. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 90 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na działania wymienione w załączniku IV.
4. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na wsparcie operacyjne.
5. Wkład z budżetu Unii można zwiększyć do 100 % łącznych wydatków kwalifikowalnych na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych.
6. W decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia programu ustala się stopę współfinansowania i maksymalną kwotę wsparcia z Funduszu dla każdego rodzaju działań, o których mowa w ust. 1–5.
7. W odniesieniu do każdego celu szczegółowego w decyzji Komisji określa się, czy stopa współfinansowania dla danego celu szczegółowego ma być stosowana do:
 - a) całkowitego wkładu obejmującego wkłady publiczne i prywatne; lub
 - b) wyłącznie wkładu publicznego.

Artykuł 12

Programy

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby priorytety objęte jego programami były spójne z unijnymi priorytetami i wyzwaniem w obszarze bezpieczeństwa i im odpowiadały oraz były w pełni zgodne z odpowiednim dorobkiem prawnym UE i uzgodnionymi priorytetami Unii. Przy określaniu tych priorytetów w swoich programach państwa członkowskie zapewniają, aby program we właściwy sposób uwzględniał środki wykonawcze określone w załączniku II.
2. Komisja zapewnia, aby Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania

(CEPOL) i Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) były na wczesnym etapie włączone w przygotowywanie programów w zakresie obszarów objętych ich właściwością. W szczególności państwa członkowskie konsultują się z Europol w kwestiach dotyczących przygotowywania w ramach swoich programów działań, zwłaszcza tych działań, które są związane z cyklem polityki unijnej lub działań EMPACT lub działań koordynowanych przez Wspólną Grupę Zadaniową ds. Przeciwdziałania Cyberprzestępczości (J-CAT). Aby uniknąć powielania działań, przed włączeniem szkoleń do swoich programów państwa członkowskie uzgadniają swoje inicjatywy z CEPOL-em.

3. W stosownych przypadkach Komisja może włączyć Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Agencję Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) i Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) do realizacji zadań związanych z monitorowaniem i oceną zgodnie z sekcją 5, w szczególności, aby zapewnić zgodność działań wdrażanych przy wsparciu z Funduszu z odpowiednim dorobkiem prawnym i uzgodnionymi priorytetami unijnymi.
4. Maksymalnie 15 % przydziału środków na dany program państwa członkowskiego może być wykorzystane na zakup sprzętu, środków transportu lub budowę istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa urządzeń. Pułap ten można przekroczyć tylko w należycie uzasadnionych przypadkach.
5. W swoich programach państwa członkowskie uwzględniają przede wszystkim:
 - a) priorytety unijne i dorobek prawny w obszarze bezpieczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem wymiany informacji i interoperacyjności systemów informatycznych;
 - b) zalecenia mające skutki finansowe wydane w ramach rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen w obszarze współpracy policyjnej;
 - c) charakterystyczne dla danego kraju niedociągnięcia mające skutki finansowe stwierdzone w ramach ocen potrzeb takich jak zalecenia wydane w ramach europejskiego semestru w obszarze korupcji.
6. W stosownych przypadkach w programie wprowadza się zmiany, aby uwzględnić zalecenia, o których mowa w ust. 5. W zależności od skutków tego dostosowania zmieniony program może zostać zatwierdzony przez Komisję.
7. Państwa członkowskie realizują w szczególności działania wymienione w załączniku IV. W razie wystąpienia nowych lub nieprzewidzianych okoliczności bądź w celu zapewnienia skutecznego wdrażania finansowania Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 celem wprowadzenia zmian w załączniku IV.
8. W każdym przypadku, gdy państwo członkowskie postanawia realizować projekt z państwem trzecim lub na terenie państwa trzeciego przy wsparciu Funduszu, państwo członkowskie konsultuje się z Komisją przed rozpoczęciem takiego projektu.
9. Programowanie, o którym mowa w art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów], opiera się na rodzajach interwencji określonych w załączniku VI, tabela 1.

Artykuł 13

Przegląd śródkresowy

1. W 2024 r. Komisja przydzieli na programy poszczególnych państw członkowskich dodatkową kwotę, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. b), zgodnie z kryteriami, o których mowa w załączniku I, pkt 2. Finansowanie nastąpi ze skutkiem w okresie od roku kalendarzowego 2025.
2. Jeżeli co najmniej 10 % początkowego przydziału środków na program, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), nie zostało pokryte wnioskami o płatność okresową złożonymi zgodnie z art. 85 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów], dane państwo członkowskie nie kwalifikuje się do otrzymania dodatkowego przydziału środków na program, o którym mowa w ust. 1.
3. Od 2025 r. przydział środków z instrumentu tematycznego w stosownych przypadkach uwzględnia postępy w osiąganiu celów pośrednich ram wykonania, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów], oraz stwierdzone niedociągnięcia w zakresie wdrażania.

Artykuł 14

Działania szczególne

1. Działania szczególne to projekty ponadnarodowe lub krajowe zgodne z celami niniejszego rozporządzenia, na które jedno, kilka lub wszystkie państwa członkowskie mogą otrzymać dodatkowy przydział środków do swoich programów.
2. Oprócz przydziału obliczonego zgodnie z art. 10 ust. 1 państwa członkowskie mogą otrzymać środki finansowe na działania szczególne, pod warunkiem że środki te zostaną ujęte jako takie w programie i będą wykorzystywane na realizację celów niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do nowo pojawiających się zagrożeń.
3. Finansowanie to nie może być wykorzystane na inne działania w ramach programu z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków i po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany programu.

Artykuł 15

Wsparcie operacyjne

1. Wsparcie operacyjne jest częścią przydziału środków dla państwa członkowskiego, która może być wykorzystana jako wsparcie dla organów publicznych odpowiedzialnych za wykonywanie zadań i usług, które stanowią usługę publiczną na rzecz Unii.
2. Państwo członkowskie może wykorzystać do 10 % kwoty przydzielonej w ramach Funduszu na swój program w celu sfinansowania wsparcia operacyjnego dla organów publicznych odpowiedzialnych za realizowanie zadań i usług, które stanowią usługę publiczną na rzecz Unii.
3. Państwa członkowskie wykorzystujące wsparcie operacyjne przestrzegają dorobku prawnego Unii w obszarze bezpieczeństwa.
4. Państwa członkowskie uzasadniają w programie i w rocznym sprawozdaniu z realizacji celów, o którym mowa w art. 26, wykorzystanie wsparcia operacyjnego

do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia. Przed zatwierdzeniem programu krajowego Komisja dokonuje oceny sytuacji wyjściowej w państwach członkowskich, które wskazały, że zamierzają zwrócić się o udzielenie wsparcia operacyjnego, uwzględniając informacje przekazane przez te państwa członkowskie oraz zalecenia wydane w ramach zastosowania mechanizmów kontroli jakości i oceny, takich jak mechanizm oceny Schengen i inne mechanizmy kontroli jakości i oceny.

5. Wsparcie operacyjne koncentruje się na konkretnych zadaniach i usługach określonych w załączniku VII.
6. Aby uwzględnić nowe lub nieprzewidziane sytuacje bądź w celu zapewnienia skutecznego wdrażania finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 celem wprowadzenia zmian do konkretnych zadań i usług określonych w załączniku VII.

SEKCJA 3

WSPARCIE ORAZ WDRAŻANIE W RAMACH ZARZĄDZANIA BEZPOŚREDNIEGO I POŚREDNIEGO

Artykuł 16

Zakres

Wsparcie opisane w tej sekcji jest wdrażane bezpośrednio przez Komisję zgodnie z art. 62 ust. 1.lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego artykułu.

Artykuł 17

Działania unijne

1. Działania unijne to projekt transnarodowy lub projekty o szczególnym znaczeniu dla Unii zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia.
2. Z inicjatywy Komisji Fundusz można wykorzystać do finansowania działań unijnych dotyczących celów niniejszego rozporządzenia, o których mowa w art. 3, zgodnie z załącznikiem III.
3. Działania unijne mogą zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród i zamówień. Może również zapewniać finansowanie w formie instrumentów finansowych w ramach działań łączonych.
4. Dotacje w ramach zarządzania bezpośredniego są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
5. Komisja oceniająca wnioski może składać się z ekspertów zewnętrznych.
6. Z wkładów na mechanizm wzajemnego ubezpieczenia można pokryć ryzyko związane z odzyskaniem środków należnych od beneficjentów i wkłady te uznaje się za wystarczającą gwarancję w ramach rozporządzenia finansowego. Zastosowanie mają przepisy przewidziane w [art. X] rozporządzenia X [rozporządzenie zastępujące rozporządzenie dotyczące funduszu gwarancyjnego].

Artykuł 18

Działania łączone

Działania łączone w ramach niniejszego Funduszu realizowane są zgodnie z rozporządzeniem InvestEU³⁶ oraz tytułem X rozporządzenia finansowego.

Artykuł 19

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji

Fundusz może wspierać środki pomocy technicznej wdrażane z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu. Środki te mogą być finansowane w 100 %.

Artykuł 20

Audyty

Audyty dotyczące wykorzystania wkładu Unii przeprowadzane przez osoby lub podmioty, w tym przez osoby lub podmioty inne niż te, które zostały upoważnione przez instytucje lub organy Unii, stanowią podstawę ogólnej pewności zgodnie z art. 127 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii].

Artykuł 21

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorca finansowania unijnego uznaje pochodzenie i zapewnia eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Funduszem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na Fundusz przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 4

WSPARCIE I WDRAŻANIE W RAMACH ZARZĄDZANIA DZIELONEGO, BEZPOŚREDNIEGO I POŚREDNIEGO

Artykuł 22

Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Fundusz zapewnia pomoc finansową na pilne i szczególne potrzeby w sytuacjach nadzwyczajnych wynikających ze zdarzeń związanych z zagrożeniem bezpieczeństwa lub nowo pojawiającym się zagrożeniem objętym zakresem niniejszego rozporządzenia, które to zagrożenie ma lub może mieć znacząco

³⁶ Pełne odniesienie.

niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo ludzi w jednym lub kilku państwach członkowskich.

2. Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych może mieć formę dotacji przyznawanych bezpośrednio agencjom zdecentralizowanym.
3. Oprócz przydziału środków, obliczonego zgodnie z art. 10 ust. 1, na programy państw członkowskich można przydzielić pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, pod warunkiem że zostanie ona odpowiednio ujęta jako taka w danym programie. Finansowanie to nie może być wykorzystane na inne działania w ramach programu z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków i po zatwierdzeniu przez Komisję w drodze zmiany programu.
4. Dotacje w ramach zarządzania bezpośredniego są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

Artykuł 23

Finansowanie skumulowane, uzupełniające i łączone

1. Działanie, które otrzymało wkład w ramach Funduszu, może również otrzymać wkład z dowolnego innego programu unijnego, w tym funduszy objętych zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że wkłady te nie pokrywają tych samych kosztów. Przepisy każdego z unijnych programów wnoszącego wkład mają zastosowanie do odpowiedniego wkładu do działania. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej, zgodnie z dokumentami określającymi warunki udzielenia tego wsparcia.
2. Działania, którym przyznano pieczęć doskonałości lub które spełniają następujące łączne porównywalne warunki:
 - a) zostały ocenione w procedurze zaproszenia do składania wniosków w ramach Funduszu;
 - b) spełniają minimalne wymagania jakościowe tego zaproszenia do składania wniosków;
 - c) nie mogą być finansowane w ramach tego zaproszenia do składania wniosków z uwagi na ograniczenia budżetowe.

mogą otrzymać wsparcie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego+ lub Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, zgodnie z art. [67] ust. 5 rozporządzenia (UE) X [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] i art. [8] rozporządzenia (UE) X [finansowanie, zarządzanie i monitorowanie wspólnej polityki rolnej], pod warunkiem że działania te są spójne z celami danego programu. Zastosowanie mają przepisy Funduszu, z którego pochodzi wsparcie.

SEKCJA 5

MONITOROWANIE, SPRAWOZDAWCZOŚĆ I OCENA

Podsekcja 1 Wspólne przepisy

Artykuł 24

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości określonymi w art. [43 ust. 3 lit. h) ppkt (i)(iii)] rozporządzenia finansowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje na temat realizacji celów zgodnie z załącznikiem V.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 w celu wprowadzenia zmian do załącznika V służących dokonaniu niezbędnych dostosowań w odniesieniu do informacji o realizacji celów, które mają być przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
3. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji Funduszu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku VIII. W przypadku wskaźników produktu wartość bazową ustala się na poziomie zero. Cele pośrednie określone na 2024 r. oraz cele końcowe wyznaczone na 2029 r. mają charakter kumulacyjny.
4. System sprawozdawczości dotyczącej efektywności zapewnia, że dane na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego wyników są gromadzone w sposób wydajny, skuteczny i terminowy. W tym celu na odbiorców środków unijnych oraz, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.
5. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów Funduszu w realizacji jego celów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 w celu zmiany załącznika VIII przez dostosowanie i uzupełnienie zawartych w nim wskaźników, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny, w tym w odniesieniu do informacji o projekcie, jakie mają przekazywać państwa członkowskie.

Artykuł 25

Ocena

1. Komisja przeprowadza ocenę śródkresową i ocenę retrospektywną niniejszego rozporządzenia, w tym działań realizowanych w ramach niniejszego Funduszu.
2. Ocenę śródkresową i ocenę retrospektywną przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym, zgodnie z harmonogramem określonym w art. 40 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów].

Podsekcja 2 Przepisy dotyczące zarządzania dzielonego

Artykuł 26

Roczne sprawozdania z realizacji celów

1. Do dnia 15 lutego 2023 r. i do tego samego dnia każdego kolejnego roku do 2031 r. włącznie państwa członkowskie przekazują Komisji roczne sprawozdanie z realizacji celów, o którym mowa w art. 36 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów]. Sprawozdanie złożone w 2023 r. obejmuje realizację programu do dnia 30 czerwca 2022 r.
2. Roczne sprawozdanie z realizacji celów zawiera w szczególności informacje dotyczące:
 - a) postępów w realizacji programu i osiągnięciu celów pośrednich i celów końcowych, z uwzględnieniem najnowszych danych, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 37 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów];
 - b) wszelkie kwestie mające wpływ na wyniki programu i środki podjęte w celu zaradzenia tym kwestiom;
 - c) komplementarności działań wspieranych z Funduszu i przy wsparciu z innych funduszy Unii, w szczególności działań realizowanych w państwach trzecich lub dotyczących państw trzecich;
 - d) wkładu programu we wdrażanie odpowiedniego dorobku prawnego UE i planów działania;
 - e) realizację działań w zakresie komunikacji i eksponowania;
 - f) spełnienie warunków podstawowych i ich stosowanie przez cały okres programowania.
3. Komisja może zgłaszać uwagi do rocznego sprawozdania z realizacji celów w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania. Jeżeli Komisja nie przekaże uwag w tym terminie, sprawozdanie uznaje się za przyjęte.
4. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający wzór rocznego sprawozdania z realizacji celów. Niniejszy akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

Artykuł 27

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Monitorowanie i sprawozdawczość zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] opiera się na rodzajach interwencji określonych w załączniku VI, tabele 1, 2 i 3. Aby uwzględnić nowe lub nieprzewidziane sytuacje bądź zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych celem wprowadzenia zmian do załącznika VI zgodnie z art. 28.
2. Wskaźniki stosowane są zgodnie z art. 12 ust. 1, 17 i 37 rozporządzenia (UE) nr [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów].

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 28

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12, 15, 24 i 27, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Parlament Europejski i Rada mogą w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12, 15, 24 i 27. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12, 15, 24 i 27 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania im tego aktu, lub gdy, przed upływem tego terminu, poinformowały one Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 29

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet Koordynacyjny ds. Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i instrumentu na rzecz zarządzania granicami i wiz. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego. Ten przepis nie ma zastosowania do aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 26 ust. 4.

Artykuł 30

Przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (UE) nr 513/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację danych działań, aż do ich zamknięcia, zgodnie z Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Instrument na rzecz Policji, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
3. Z puli środków finansowych przeznaczonych na Fundusz można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między Funduszem a środkami przyjętymi w ramach poprzedzającego go Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Instrument na rzecz Policji, ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 513/2014.

Artykuł 31

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa (*klaster programów*)
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy
- 1.6. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBW).

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa (*klaster programów*)

Dział 5 (Bezpieczeństwo i obrona); Tytuł 12. Bezpieczeństwo

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy.*

Fundusz powinien opierać się na wynikach i inwestycjach wspieranych ze środków poprzednich funduszy, tj. powinien wspierać ogólne polityki UE w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego, np. współpracę policyjną, zapobieganie i zwalczanie przestępczości oraz zarządzanie kryzysowe (ochrona ludności, przestrzeni publicznej i infrastruktury krytycznej), walkę z narkotykami.

Dodatkowo finansowanie UE powinno umożliwiać działania w odpowiedzi na sytuacje wynikające z nowo pojawiających się zagrożeń bezpieczeństwa lub inne sytuacje wymagające natychmiastowych działań, których państwa członkowskie nie mogą podjąć samodzielnie.

Nie naruszając przyszłego rozwoju polityki, wszelkie przyszłe wnioski w tym obszarze będą zawierać własną ocenę skutków finansowych regulacji, w przypadku których odpowiadające im zasoby finansowe mogłyby zostać pokryte albo z puli środków przedmiotowego Funduszu albo z każdego innego dodatkowego finansowania dostępnego w ramach puli wieloletnich ram finansowych (WRF).

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Zarządzanie zagrożeniami bezpieczeństwa stanowi wyzwania, z którymi państwa członkowskie nie mogą sobie poradzić, działając samodzielnie.

¹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

W obszarze bezpieczeństwa poważna i zorganizowana przestępczość, terroryzm i inne zagrożenia bezpieczeństwa mają coraz bardziej charakter transgraniczny. Współpraca transnarodowa i koordynacja między organami egzekwowania prawa mają zasadnicze znaczenie dla skutecznego zapobiegania tym przestępstwom i ich zwalczania, na przykład poprzez wymianę informacji, wspólne działania dochodzeniowo-śledcze, interoperacyjne technologie i oceny wspólnych zagrożeń i ryzyka. Wsparcie finansowe przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przyczynia się zwłaszcza do zwiększenia zdolności krajowych i europejskich w podanych obszarach polityki, ułatwiając Unii ustanowienie ram w celu wyrażania solidarności Unii oraz stworzenie platformy sprzyjającej rozwojowi wspólnych systemów informatycznych stanowiących podstawę tych polityk.

Działania w obszarze bezpieczeństwa UE wymagają od państw członkowskich znacznych zasobów i zdolności. Usprawniona współpraca operacyjna i koordynacja wiążące się z łączeniem zasobów w obszarach takich jak szkolenia i sprzęt stwarzają korzyści skali i synergie, tym samym zapewniając wydajniejsze korzystanie z funduszy publicznych i wzmacniając poczucie solidarności, wzajemne zaufanie i współodpowiedzialność za wspólne polityki UE wśród państw członkowskich. Ma to znaczenie zwłaszcza w obszarze bezpieczeństwa, gdzie wsparcie finansowe dla wszystkich form wspólnych operacji transgranicznych jest ważne dla usprawnienia współpracy między policją, organami celnymi, strażą graniczną i organami wymiaru sprawiedliwości.

W odniesieniu do zewnętrznego wymiaru spraw wewnętrznych oczywiste jest, że przyjęcie środków i łączenie zasobów na poziomie UE znacznie zwiększy efekt dźwigni finansowej, potrzebnej UE, aby przekonać państwa trzecie do współpracy z UE w sprawach bezpieczeństwa, które leżą głównie w interesie UE i państw członkowskich.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Wyniki oceny śródkresowej FBW-P w okresie programowania 2014–2020 i ocen *ex post* funduszy w okresie 2007–2013 („Zapobieganie przestępczości i jej zwalczanie” (ISEC) i „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” (CIPS)) zostały przedstawione poniżej. Warto zauważyć, że FBW-P jest pierwszym unijnym programem finansowania w tym obszarze polityki, który jest także realizowany w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi; poprzednie fundusze były realizowane wyłącznie w ramach zarządzania bezpośredniego przez Komisję.

– Znaczenie, zakres i wielkość

Szeroki zakres bieżącego FBW-P gwarantował wsparcie przy realizacji niezbędnych działań na poziomie UE w obszarze bezpieczeństwa. Dzięki elastyczności, jaką daje Fundusz (możliwość przenoszenia środków między celami), udało się sprostać zmieniającym się potrzebom, lecz państwa członkowskie życzyłyby sobie jednak jeszcze większej elastyczności, którą można by uzyskać przez zredukowanie liczby celów krajowych i zrezygnowanie z minimalnych poziomów przydziału środków na dany cel. Co więcej, przydziały ustalone na początku okresu programowania, na podstawie danych statystycznych, nie odzwierciedlają zmian w potrzebach państw członkowskich w okresie programowania. Przy zapewnianiu dodatkowego wsparcia finansowego w okresie programowania klucz podziału ustalony na początku takiego

okresu nie pozwala na elastyczność, co z kolei może rzutować na skuteczność i wydajność Funduszu.

- Skuteczność

Bieżący FBW-P uważa się za skuteczny, co ma znaczenie dla osiągnięcia wyznaczonych mu celów. Oceny wskazują, że połączenie różnych metod realizacji w obszarach bezpieczeństwa, migracji i zarządzania granicami pozwoliło na wypracowanie skutecznego sposobu osiągnięcia celów Funduszu. Należy zachować kompleksowe podejście do opracowywania mechanizmów realizacji. Z drugiej strony w ocenach zwrócono uwagę na utrzymujący się brak elastyczności, który ma zostać zrównoważony przewidywalnością, gdyż władze i beneficjenci w państwach członkowskich potrzebują pewności finansowej i pewności prawa, aby zaplanować realizację Funduszu w całym okresie programowania. Taki brak ogranicza ich skuteczność. Bieżący FBW-P nie obejmuje puli środków finansowych, które mają być rozdzielone między programy krajowe w ramach przeglądu śródkresowego, co ogranicza możliwość dodatkowego finansowania takich programów. Kolejne ograniczenie to fakt, że przegląd śródkresowy może być stosowany tylko w z góry określonym terminie w okresie wdrażania. Kryzys migracyjny i większe zagrożenia bezpieczeństwa w UE w ostatnim czasie pokazują, że od początku okresu programowania konieczna była elastyczność, aby móc reagować na zmiany w terenie. W ocenach okresowych zwraca się ponadto uwagę na potrzebę jasnej logiki interwencji oraz na to, że lepiej ukierunkowane programy krajowe zwiększyłyby skuteczność wskutek umożliwienia nadania priorytetu niektórym celom, a także zwiększyłyby znaczenie systemu pełnego monitorowania i oceny, w przypadku zarówno zarządzania bezpośredniego, jak i zarządzania dzielonego. Taki system zaprojektowany na wczesnym etapie zapewnia od samego początku spójne i jednolite monitorowanie postępów i skuteczności.

- Skuteczność (w tym uproszczenie i zmniejszenie obciążenia administracyjnego)

Zainteresowane strony odnotowały postępy w upraszczaniu procedur. Innowacyjne środki (uproszczone formy kosztów, wieloletnie programowanie) uważa się za korzystne. Ustanowienie wspólnych zasad wdrażania FAMI i FBW zwiększyło powiązania między zarządzaniem trzema instrumentami finansowania, prowadząc do bliskiej współpracy – a w niektórych przypadkach unifikacji – podmiotów odpowiedzialnych za zarządzanie podanymi wyżej dwoma funduszami.

Obciążenie administracyjne jest nadal postrzegane przez administracje i beneficjentów jako duże i negatywnie wpływające na wydajność Funduszy. Na przykład, chociaż stosowanie krajowych zasad kwalifikowalności może spowodować zmniejszenie obciążenia administracyjnego, zasady kwalifikowalności, które są czasami stosowane, są nadal zbyt uciążliwe. Uproszczone formy kosztów nie są stosowane w pełnym zakresie. Poza tym istnieje duże obciążenie administracyjne zarówno po stronie państw członkowskich, jak i Komisji związane z zapewnianiem pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w ramach zarządzania bezpośredniego. Wymaga to opracowania szczegółowej umowy o udzielenie dotacji w krótkim okresie i bardziej szczegółowych wymogów sprawozdawczości nałożonych na beneficjentów wobec Komisji (w porównaniu z zarządzaniem dzielonym). Konieczny jest dostateczny poziom pomocy technicznej, aby ułatwić skuteczne zarządzanie Funduszem i potrzebne są także dalsze wysiłki, aby ułatwić ewentualnym beneficjentom dostęp do Funduszy przez dostarczanie informacji dotyczących działań i możliwości finansowania. Ponadto obecny FBW-P nie

przewiduje mechanizmu mającego na celu poprawę wyników takiego jak system zachęt, który jeszcze bardziej usprawniłby skuteczność i wydajność Funduszy. Brak takiego mechanizmu oznacza brak możliwości nagradzania państw członkowskich osiągających dobre wyniki we wdrażaniu Funduszy. Taki mechanizm pomógłby podnieść skuteczność Funduszy w osiągnięciu wyznaczonych im celów.

- Spójność

Uważa się, że Fundusz jest spójny, a jego cele są komplementarne z celami innych polityk krajowych. Spójność i komplementarność z innymi instrumentami finansowymi UE zostały zapewnione na etapie projektowania, programowania i wdrażania. Aby zapewnić spójność i komplementarność na etapie wdrażania, wprowadzono mechanizmy koordynacji. Pozytywnie oceniono format funduszy (programy krajowe mające na celu długoterminowe zdolności, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych mającą na celu złagodzenie bezpośredniej presji i działania Unii sprzyjające współpracy transnarodowej). Niemniej jednak zapewnienie spójności i synergii jest nadal wyzwaniem w trzech głównych obszarach: wspieranie celów w obszarze azylu i integracji przy pomocy europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, wspieranie zarządzania granicami i działań w zakresie powrotów i reintegracji, a także rozwój systemów ochrony w państwach trzecich i wreszcie zapewnienie spójności między interwencjami w ramach funduszy UE w obszarze bezpieczeństwa.

1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Cele Funduszu w obszarze bezpieczeństwa będą wspierane przy pomocy w pełni skoordynowanego zestawu instrumentów finansowania, w tym zarówno ich aspekty wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Ważne jest, aby unikać pokrywania się finansowania z finansowaniem z innych instrumentów UE przez ustanowienie linii podziału i skutecznych mechanizmów koordynacji.

Przyszły FBW będzie pełnił funkcję instrumentu Unii stworzonego specjalnie na potrzeby bezpieczeństwa. Komplementarność zostanie zapewniona w szczególności z polityką spójności, Funduszem Zintegrowanego Zarządzania Granicami składającym się z instrumentu na rzecz zarządzania granicami i wiz oraz instrumentu dotyczącego sprzętu do kontroli celnej, częścią programu „Horyzont Europa” i przyszłego programu „Prawa i Wartości” dotyczącego badań nad bezpieczeństwem. Do osiągnięcia synergii będzie się dążyć zwłaszcza w obszarze zarządzania granicami i sprzętu do kontroli celnej, bezpieczeństwa infrastruktury i przestrzeni publicznej, cyberbezpieczeństwa i zapobiegania radykalizacji postaw. Skuteczne mechanizmy koordynacji odgrywają istotną rolę w jak najbardziej skutecznym osiągnięciu celów polityki, wykorzystywaniu korzyści skali i unikaniu powielania się działań.

Środki podejmowane w państwach trzecich i w odniesieniu do państw trzecich, objęte wsparciem w ramach Funduszu, powinny być realizowane przy zapewnieniu synergii i spójności z innymi działaniami realizowanymi poza Unią, wspieranymi przy pomocy unijnych instrumentów pomocy zewnętrznej. Podczas realizacji takich działań będzie się w szczególności dążyć do spójności z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii i jej polityki zagranicznej wobec danego państwa lub regionu. Jeżeli chodzi o wymiar zewnętrzny, Fundusz będzie ukierunkowany na wspieranie pogłębiania współpracy z państwami trzecimi w obszarach istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa wewnętrznego Unii, zwłaszcza takich jak walka z terroryzmem, zapobieganie radykalizacji postaw, bezpieczeństwo handlu

i transportu, współpraca z organami ścigania państw trzecich w walce z terroryzmem (w tym delegowania i wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze), poważna przestępczość zorganizowana oraz korupcja, handel ludźmi i przemyt migrantów o nieuregulowanym statusie.

1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2021 r. do 31.12.2027 r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od 2021 r. do 2027 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od 2021 r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania²

Zarządzanie bezpośrednie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze³

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- podmiotom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Proponowany Fundusz będzie wdrażany w ramach zarządzania dzielonego, bezpośredniego lub pośredniego. Największa część środków zostanie przydzielona na programy krajowe

² Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

³ Zadania w ramach programu mogą być (częściowo) przekazane agencji wykonawczej, na podstawie wyników oceny kosztów i korzyści oraz związanych z tym decyzji, a także odpowiedniego dostosowania powiązanych środków administracyjnych na wdrażanie programu w Komisji i w agencji wykonawczej.

w ramach zarządzania dzielonego. Pozostała część zostanie przydzielona na instrument tematyczny i może być wykorzystana do działań szczególnych (wdrażanych przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym lub międzynarodowym), działań Unii (zarządzanie bezpośrednio/pośrednio), pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych (zarządzanie dzielone lub zarządzanie bezpośrednio lub pośrednio).

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji będzie realizowana w ramach zarządzania bezpośredniego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zarządzanie bezpośrednio/pośrednio:

Komisja będzie bezpośrednio monitorować realizację działań zgodnie z ustaleniami opisanymi w odpowiednich umowach w sprawie przyznania dotacji, w stosownych przypadkach, w umowach delegowanych z organizacjami międzynarodowymi i umowach z beneficjentami.

Zarządzanie dzielone:

Każde państwo członkowskie ustanowi system zarządzania i kontroli dla swojego programu oraz zapewni jakość i rzetelność systemu monitorowania i danych o wskaźnikach zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów. Aby ułatwić szybkie rozpoczęcie wdrożenia, istnieje możliwość 'przedłużenia okresu działania' istniejących i sprawnych systemów zarządzania i kontroli na kolejny okres programowania.

W tym kontekście państwa członkowskie zostaną poproszone o powołanie komitetu monitorującego, w którym Komisja będzie zasiadać w charakterze doradczym. Komitet monitorujący będzie się zbierał co najmniej raz w roku. Będzie on dokonywał przeglądu wszystkich kwestii mających wpływ na postępy w realizacji celów programu.

Państwa członkowskie będą przysyłać roczne sprawozdanie z realizacji celów, które powinno zawierać informacje na temat postępów w realizacji programu oraz realizacji celów pośrednich i końcowych. Powinno ono także poruszać wszelkie kwestie mające wpływ na wyniki programu i opisywać środki podjęte w celu zaradzenia tym kwestiom.

Na koniec okresu każde państwo członkowskie przedłoży końcowe sprawozdanie z realizacji celów, które powinno koncentrować się na postępach w realizacji celów programu i zawierać przegląd najważniejszych kwestii, które wpłynęły na wyniki programu, środków podjętych w celu rozwiązania tych kwestii oraz oceny skuteczności tych środków. Powinno ono ponadto przedstawiać wkład programu w rozwiązanie problemów określonych w odpowiednich zaleceniach UE skierowanych do danego państwa członkowskiego, postępy w osiąganiu celów końcowych wyznaczonych w ramach wykonania, ustalenia wynikające z odpowiednich ocen oraz działania następcze podjęte w związku z tymi ustaleniami i wyniki działań w zakresie komunikacji.

Zgodnie z projektem wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów państwa członkowskie będą przysyłać co roku pakiet dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności, zawierający roczne sprawozdanie finansowe, deklarację zarządczą i opinie instytucji audytowej dotyczące sprawozdania finansowego, systemu zarządzania i kontroli oraz legalności i prawidłowości wydatków zadeklarowanych w rocznym sprawozdaniu finansowym. Komisja wykorzysta wspomniany pakiet dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności do ustalenia kwoty obciążającej Fundusz w danym roku obrachunkowym.

Co dwa lata organizowane będzie posiedzenie w sprawie przeglądu z udziałem Komisji i danego państwa członkowskiego w celu zbadania wyników poszczególnych programów.

Sześć razy w roku państwa członkowskie przekazują dane dotyczące swojego programu, w podziale na cele szczegółowe. Takie dane powinny dotyczyć kosztu operacji i wartości wspólnych wskaźników produktu i rezultatu.

Ogólnie rzecz biorąc:

Komisja przeprowadzi śródkresową i retrospektywną ocenę działań realizowanych w ramach omawianego Funduszu zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów. Ocena śródkresowa powinna opierać się w szczególności na ocenie śródkresowej programów przedłożonych Komisji przez państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2024 r.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Zarówno oceny *ex post* funduszy Dyrekcji Generalnej ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych (DG HOME) w latach 2007–2013, jak i oceny okresowe bieżących funduszy DG HOME wskazują, że połączenie różnych metod realizacji w obszarach migracji i spraw wewnętrznych pozwoliło na wypracowanie skutecznego sposobu osiągnięcia celów tych funduszy. Utrzymuje się całościową strukturę mechanizmów realizacji obejmującą zarządzanie dzielone, bezpośrednie i pośrednie.

Państwa członkowskie wdrażają w ramach zarządzania dzielonego programy, które przyczyniają się do realizacji celów polityki Unii i które są dostosowane do ich kontekstu krajowego. Zarządzanie dzielone gwarantuje dostępność wsparcia finansowego we wszystkich państwach uczestniczących. Zarządzanie dzielone umożliwia ponadto przewidywalność finansowania, a państwom członkowskim, które są najbardziej świadome stojących przed nimi wyzwań, — odpowiednie planowanie swoich długoterminowych zobowiązań finansowych. Finansowanie uzupełniające przeznaczone na działania szczególne (które wymagają współpracy między państwami członkowskimi lub w przypadku gdy rozwój sytuacji w Unii wymaga udostępnienia dodatkowego finansowania jednemu lub kilku państwom członkowskim) oraz na działania w zakresie przesiedleń i transferu można realizować w ramach zarządzania dzielonego. W obliczu nowej sytuacji Fundusz może zapewniać pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych także w ramach zarządzania dzielonego, oprócz zarządzania bezpośredniego i pośredniego.

Metodą zarządzania bezpośredniego Komisja wspiera inne działania przyczyniające się do realizacji wspólnych celów polityki Unii. Działania te umożliwiają

dostosowanie wsparcia przeznaczonego na pilne i szczególne potrzeby w poszczególnych państwach członkowskich („pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych”), a także umożliwiają wspieranie ponadnarodowych sieci i działań, testowanie innowacyjnych działań, które można rozszerzyć w ramach programów krajowych, i obejmowanie badań w interesie Unii jako całości („działania Unii”).

W ramach zarządzania pośredniego Fundusz zachowuje możliwość delegowania zadań związanych z wykonaniem budżetu, między innymi, organizacjom międzynarodowym i agencjom ds. spraw wewnętrznych w konkretnych celach.

Mając na uwadze różne cele i potrzeby, w ramach Funduszu proponuje się wprowadzenie instrumentu tematycznego jako sposobu zrównoważenia przewidywalności wieloletniego przydziału środków dla programów krajowych z elastycznością w okresowym uruchamianiu środków finansowych na działania o wysokim poziomie wartości dodanej dla Unii. Instrument tematyczny będzie wykorzystywany do działań szczególnych w państwach członkowskich i między nimi, działań Unii, pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, do przesiedleń i relokacji. Dzięki temu możliwe będzie przydzielanie i przenoszenie środków pomiędzy różnymi wspomnianymi wyżej sposobami zarządzania na podstawie dwuletniego cyklu programowania.

Zasady płatności w ramach zarządzania dzielonego opisano w projekcie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, który przewiduje roczne płatności zaliczkowe, a następnie maksymalnie cztery płatności okresowe na program i rok na podstawie wniosków o płatność przesłanych przez państwa członkowskie w danym roku obrachunkowym. Zgodnie z projektem wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów płatności zaliczkowe są rozliczane w ostatnim roku obrachunkowym programów.

Strategia kontroli będzie się opierała na nowym rozporządzeniu finansowym i na rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów. Nowe rozporządzenie finansowe i projekt wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów powinny przewidywać rozszerzenie wykorzystania uproszczonych form dotacji, takich jak stawki ryczałtowe, płatności ryczałtowe i koszty jednostkowe. Wprowadzają one również nowe formy płatności, oparte na uzyskanych wynikach, a nie na kosztach. Beneficjenci będą mogli otrzymać stałą kwotę pieniężną, jeśli udowodnią, że miały miejsce pewne działania, takie jak szkolenia czy udzielanie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych. Oczekuje się, że zmniejszy to obciążenie związane z kontrolą zarówno na poziomie beneficjenta, jak i na poziomie państw członkowskich (np. kontrole rachunków i pokwitowań z tytułu kosztów).

W odniesieniu do zarządzania dzielonego projekt wniosku dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów płatności opiera się na strategii zarządzania i kontroli obowiązujących w okresie programowania 2014–2020, ale wprowadza też pewne środki mające na celu uproszczenie wdrażania i zmniejszenie obciążenia związanego z kontrolą zarówno na poziomie beneficjentów, jak i państw członkowskich. Zmiany te obejmują:

- rezygnację z procedury wyznaczania (co powinno umożliwić przyspieszenie realizacji programów);
- kontrole zarządcze (administracyjne i na miejscu) przeprowadzane przez instytucję zarządzającą na podstawie ryzyka (w porównaniu z kontrolami administracyjnymi wymaganymi w 100 % przypadków w okresie programowania 2014–2020). Ponadto,

w pewnych warunkach, instytucje zarządzające mogą stosować proporcjonalne ustalenia dotyczące kontroli zgodnie z procedurami krajowymi;

- warunki pozwalające uniknąć wielokrotnych kontroli w odniesieniu do tej samej operacji/tych samych wydatków.

Instytucje programu przedstawią Komisji wnioski o płatność okresową w oparciu o wydatki poniesione przez beneficjentów. Projekt wniosku dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów zezwala instytucjom zarządzającym na dokonywanie kontroli zarządczych na podstawie ryzyka i przewiduje również szczególne kontrole (np. kontrole na miejscu dokonywane przez instytucję zarządzającą oraz audyty operacji/wydatków dokonywane przez instytucję audytową) po zgłoszeniu Komisji kosztów dodatkowych we wnioskach o płatności okresowe. Aby zminimalizować ryzyko zwrotu wydatków niekwalifikowalnych, projekt wniosku dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów wprowadza maksymalny pułap płatności okresowych Komisji wynoszący 90 %, zważywszy że w danym momencie dokonana została tylko część kontroli krajowych. Komisja wypłaci pozostałe saldo po rocznym rozliczeniu rachunków i otrzymaniu od instytucji programu pakietu dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności. Wszelkie nieprawidłowości wykryte przez Komisję lub Europejski Trybunał Obrachunkowy po przekazaniu rocznego pakietu dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności mogą prowadzić do korekty finansowej netto.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Zarządzanie dzielone:

DG HOME nie musi mierzyć się z poważnym ryzykiem wystąpienia błędów w swoich programach wydatkowania. Potwierdza to systematyczny brak istotnych ustaleń w sprawozdaniach rocznych Trybunału Obrachunkowego. Ponadto DG HOME wprowadziła już zmiany do swojej podstawy prawnej (rozporządzenie (UE) 2015/378 i rozporządzenie delegowane (UE) 1042/2014), tak aby dostosować ją do ram kontrolnych polityki spójności i swojego modelu uzyskiwania pewności oraz aby zachować niski poziom błędów w swoich programach wydatkowania. Te działania dostosowawcze są objęte niniejszym wnioskiem, gdzie ramy kontroli są spójne z polityką spójności dyrekcji generalnych.

W ramach zarządzania dzielonego ogólne ryzyko związane z realizacją bieżących programów dotyczy niedostatecznego wykorzystania Funduszu przez państwa członkowskie i ewentualnych błędów wynikających ze złożonego charakteru przepisów i słabości systemów zarządzania i kontroli. Projekt rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów upraszcza ramy regulacyjne, ujednocniając przepisy oraz systemy zarządzania i kontroli w różnych funduszach objętych zarządzaniem dzielonym. Projekt umożliwia także wymogi dotyczące kontroli zróżnicowane pod względem ryzyka (np. kontrole zarządcze oparte na analizie ryzyka, możliwość proporcjonalnych zasad kontroli opartych na procedurach krajowych, ograniczenia prac audytowych pod względem czasu lub operacji szczególnych).

Zarządzanie bezpośrednio/pośrednio:

Jak wynika z niedawnej analizy głównych przyczyn i rodzajów najczęściej wykrywanych błędów w audytach *ex post*, główne obszary niezgodności wynikają ze słabego zarządzania dotacjami przyznawanymi beneficjentom, brakujących lub

nieodpowiednich dokumentów potwierdzających, niepoprawnego udzielania zamówień publicznych i kosztów nieujętych w budżecie.

W efekcie główne rodzaje ryzyka to:

– ryzyko związane z zapewnieniem jakości wybranych projektów, a następnie z technicznymi aspektami ich realizacji, ryzyko wynikające z niezrozumiałych lub niepełnych wytycznych przekazywanych beneficjentom lub z niedostatecznego monitorowania;

– ryzyko nieefektywnego lub niegospodarnego wykorzystania przyznanych środków, zarówno w przypadku dotacji (skomplikowany charakter zwrotu faktycznych kosztów kwalifikowalnych w połączeniu z ograniczonymi możliwościami kontroli dokumentacji dotyczącej takich kosztów), jak i zamówień (w niektórych przypadkach występuje ograniczona liczba podmiotów gospodarczych posiadających wymaganą specjalistyczną wiedzę, co ogranicza możliwości porównania ofert cenowych);

– ryzyko dotyczące zdolności (szczególnie) mniejszych organizacji w zakresie skutecznej kontroli wydatków, a także zapewnienia przejrzystości przeprowadzanych operacji;

– ryzyko utraty reputacji Komisji w przypadku wykrycia nadużyć finansowych lub działalności przestępczej; systemy kontroli wewnętrznej stron trzecich dają tylko częściową pewność ze względu na dość dużą liczbę zróżnicowanych wykonawców i beneficjentów, z których każdy posiada własny system kontroli wewnętrznej, często działający na niewielką skalę.

Przewiduje się, że większość tych czynników ryzyka można ograniczyć dzięki: lepszemu projektowaniu zaproszeń do składania wniosków, lepszym wytycznym dla beneficjentów, lepszemu ukierunkowaniu wniosków oraz lepszemu wykorzystaniu kosztów uproszczonych oraz wzajemnemu uznawaniu audytów i ocen zawartych w nowym rozporządzeniu finansowym.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Zarządzanie dzielone:

Oczekuje się, że koszty kontroli w państwach członkowskich pozostaną takie same lub ewentualnie się zmniejszą. W odniesieniu do obecnego cyklu programowania (2014–2020) łączny koszt kontroli sprawowanej przez państwa członkowskie, począwszy od 2017 r., szacuje się na około 5 % całkowitej kwoty płatności wnioskowanych przez państwa członkowskie na 2017 r.

Oczekuje się, że – w miarę wzrostu wydajności w trakcie realizacji programów oraz zwiększenia płatności na rzecz państw członkowskich – odsetek ten się zmniejszy.

Przy opartym na analizie ryzyka podejściu do zarządzania i kontroli przewidzianym w projekcie wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w połączeniu z większą motywacją do przyjęcia uproszczonych form kosztów, zakłada się dalsze obniżenie kosztu kontroli po stronie państw członkowskich.

Zarządzanie bezpośrednio/pośrednio:

Koszt kontroli wynosi około 2,5 % płatności dokonywanych przez DG HOME. Oczekuje się, że pozostanie on na stabilnym poziomie lub nieznacznie się obniży,

w przypadku gdyby w kolejnym okresie programowania wykorzystanie uproszczonych form kosztów zostało rozszerzone.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Zapobieganie nadużyciom finansowym i ich wykrywanie jest jednym z celów kontroli wewnętrznej, określonym w rozporządzeniu finansowym, oraz kluczową kwestią w zakresie zarządzania, którymi Komisja musi się zajmować przez cały cykl wydatkowania.

Ponadto strategia DG HOME w zakresie zwalczania nadużyć finansowych jest ukierunkowana głównie na zapobieganie nadużyciom finansowym i ich wykrywanie oraz na dochodzenie odszkodowań z ich tytułu, by zapewnić między innymi pełną zgodność swoich wewnętrznych kontroli w zakresie zwalczania nadużyć finansowych ze strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS), oraz by jej podejście do zarządzania ryzykiem wystąpienia nadużyć było ukierunkowane na identyfikację obszarów ryzyka nadużyć finansowych i podejmowanie odpowiednich działań.

W odniesieniu do zarządzania dzielonego państwa członkowskie zapewnią zgodność z prawem i prawidłowość wydatków ujętych w sprawozdaniu finansowym przedłożonym Komisji. W tym kontekście państwa członkowskie będą podejmować wszelkie niezbędne działania, aby wykrywać i korygować nieprawidłowości oraz zapobiegać im. Podobnie jak w obecnym cyklu programowania (2014–2020)⁴ państwa członkowskie będą zobowiązane wprowadzić procedury wykrywania nieprawidłowości i zwalczania nadużyć finansowych oraz zgłaszać Komisji nieprawidłowości, w tym domniemane i stwierdzone nadużycia finansowe w obszarach zarządzania dzielonego. Środki zwalczania nadużyć finansowych pozostaną nadrzędną zasadą i obowiązkiem państw członkowskich.

⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1042/2014 z dnia 25 lipca 2014 r., załącznik I; Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1973 z dnia 8 lipca 2015 r.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
			państw EFTA ⁴²	krajów kandydujących ⁴³	państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
	Dział 5: „Bezpieczeństwo i obrona”	Zróżn. / niezróżn. ⁴¹				
5	12.02.01 — Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBW) ⁴⁴	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5	12.01.01 — Wydatki pomocnicze na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (pomoc techniczna)	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

⁴¹ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

⁴² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

⁴⁴ W kontekście systemu CIS Dyrekcja Generalna ds. Budżetu (DG BUDG) sugerowała dalszy podział na cele szczegółowe. Z uwagi na istnienie instrumentu tematycznego DG HOME nie zgadza się na rozważenie tej sugestii na bieżącym etapie.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Bezpieczeństwo i obrona”
---	---	---------------------------

			2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	SUMA
Środki operacyjne (w podziale na linie budżetowe wymienione w pkt 3.1)	Środki na zobowiązania (1)		224,811	341,107	345,694	384,921	389,693	394,560	398,214	—	2 479,000
	Środki na płatności (2)		23,212	51,821	105,901	265,329	373,387	371,677	369,230	918,443	2 479,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na program ⁴⁵	Środki na zobowiązania = środki na płatności (3)		2,827	2,884	2,941	3,000	3,060	3,121	3,167	—	21,000
OGÓLEM środki przydzielone na program	Środki na zobowiązania =1+3		227,638	343,991	348,635	387,921	392,753	397,681	401,381	—	2 500,000
	Środki na płatności =2+3		26,039	54,705	108,842	268,329	376,447	374,798	372,397	918,443	2 500,000

⁴⁵ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	---	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji, przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	SUMA
Zasoby ludzkie		5,942	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943		47,600
Pozostałe wydatki administracyjne		0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202		1,412
OGÓLEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	6,144	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145		49,012

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	po 2027 r.	SUMA
OGÓLEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	233,782	351,136	355,780	395,066	399,898	404,826	408,526	-	2 549,012
	Środki na płatności	32,182	61,849	115,987	275,474	383,592	381,943	379,542	918,443	2 549,012

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SUMA
-----	------	------	------	------	------	------	------	------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	5,942	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943	6,943	47,600
Pozostałe wydatki administracyjne	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	0,202	1,412
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	6,144	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145	7,145	49,012

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne	2,827	2,884	2,941	3,000	3,060	3,121	3,167	21,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	2,827	2,884	2,941	3,000	3,060	3,121	3,167	21,000

SUMA	8,971	10,029	10,086	10,145	10,205	10,266	10,312	70,012
-------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

[Wytyczne związane z ewentualnym przydzieleniem zadań w zakresie realizacji programu agencjom wykonawczym zostały podane na s.8-9 powyżej].

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji	38	45	45	45	45	45	45
W delegaturach	2	2	2	2	2	2	2
Badania naukowe							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED							
Dział 7							
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali	3	3	3	3	3	3
	- w delegaturach						
Finansowanie ze środków przydzielonych na program	- w centrali						
	- w delegaturach						
Badania naukowe							
Inne (określić)							
SUMA	43	50	50	50	50	50	50

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	<p>Personel liczący 50 EPC do 2027 r. stanowi ogólny personel niezbędny do wdrożenia Funduszu i zarządzania nim. W jego skład wchodzi pracownicy już zatrudnieni w DG HOME na potrzeby Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (sytuacja wyjściowa: 33 EPC = 3 CA, 11 AST, 19 AD) wg stanu na kwiecień 2018 r. oraz dodatkowy personel (+3 AST, +14 AD z czego 2 do delegatur). Poniżej przedstawiono opis zadań personelu dodatkowego:</p> <p>planowanie, programowanie, współpraca z agencjami (+1 AD):</p> <ul style="list-style-type: none"> - wnoszenie wkładu do procedury budżetowej - tworzenie powiązania między funduszami i agencjami (np. umowy o delegowaniu zadań/o udzielenie dotacji dla agencji) <p>audyty, OLAF, Europejski Trybunał Obrachunkowy (+3 AD):</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie opisanych powyżej kontroli (weryfikacja <i>ex ante</i>, komisja oceniająca, audyty <i>ex post</i>, audyt wewnętrzny, rozliczenie rachunków) - podejmowanie działań następczych w związku z audytami, którymi zarządza MSR i Trybunał Obrachunkowy <p>zarządzanie bezpośrednie (+1 AST, +2 AD):</p> <ul style="list-style-type: none"> - przygotowanie programów prac/decyzji w sprawie finansowania, ustanawianie priorytetów - komunikacja z zainteresowanymi stronami (potencjalnymi/faktycznymi beneficjentami, państwami członkowskimi itp.)
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - zarządzanie zaproszeniami do składania ofert i do składania wniosków, oraz związanymi z nimi procedurami wyboru - zarządzanie operacyjne projektami <p>zarządzanie dzielone (w tym fundusz powierniczy FP) (+1 AST, +3AD):</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie dialogu politycznego z państwami członkowskimi - zarządzanie programami krajowymi - opracowywanie wytycznych dla państw członkowskich - opracowanie narzędzi informatycznych w zakresie zarządzania dotacjami i programami krajowymi i zarządzanie nimi <p>synergie z innymi funduszami (+1 AD):</p> <ul style="list-style-type: none"> - koordynacja wymiaru zewnętrznego funduszy - koordynacja w kontekście rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów - synergia i komplementarność z innymi funduszami <p>Zarządzanie finansowe (+1 AST):</p> <ul style="list-style-type: none"> - inicjowanie transakcji finansowych i weryfikacja finansowa - rachunkowość - monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie osiągnięcia celów, w tym w rocznych sprawozdaniach z działalności oraz w sprawozdaniach subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego <p>Personel innych dyrekcji zajmujący się sprawami związanymi z finansowaniem (+2 AD):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urzędnicy wykonujący zadania związane z realizacją funduszy (np. ocena sprawozdań technicznych składanych przez beneficjentów w ramach zarządzania bezpośredniego, przegląd rocznych sprawozdań z realizacji w przypadku zarządzania dzielonego, zarządzanie operacyjne projektami)
Personel zewnętrzny	Zadania zbliżone są do zadań urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony, z wyjątkiem zadań, których nie może wykonać personel zewnętrzny.
Personel w delegaturach	+ 2 AD: aby wspomagać realizację polityki w dziedzinie spraw wewnętrznych, a w szczególności jej wymiar zewnętrzny, delegatury UE będą musiały dysponować wystarczającą wiedzą fachową w dziedzinie spraw wewnętrznych. Mogą to być pracownicy Komisji Europejskiej lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania przez osoby trzecie
- przewiduje współfinansowanie przez osoby trzecie szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SUMA
Określić organ współfinansujący	PC	PC	PC	PC	PC	PC	PC	
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁶						
	2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.
Artykuł							

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

--

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

--

⁴⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu odpowiedniej kwoty na poczet kosztów poboru.